

РІК XLII Ч. 7/8 ЛИПЕНЬ-СЕРПЕНЬ

— 1985 —

JULY-AUGUST No. 7/8 VOL. XLII

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ — PUBLISHED BY UNWLA, INC.

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

Ч. 7/8 ЛИПЕНЬ-СЕРПЕНЬ — 1985 — JULY-AUGUST No. 7/8

ЗМІСТ

Наша молодь на вакаціях	2
І. Петренко-Федишин. Фемінізм в мистецтві: міт чи реальність?	6
А. Твардовська. Про знеславлення українського імени	6
Р. Купчинський. Криза в громаді — роля дезінформації	7
Х. Годів-Юзич. Калейдоскоп жіночого життя	9
М.Б. Хомяк. Чому СФУЖО в Найробі?	10
Н.П. Літello. Виховання української дитини у дошкільному віці	12
М. Руденко: Богиня	13
УМ: д-р О. Данко. Загальні збори Українського Музею в Нью-Йорку	14
Пожертви	33
Конкурс Фонду ім. Лесі і Петра Ковалевих	16
Вісті з Централі:	
Стипендійна Акція СУА	17
Фонд ім. О. Лотоцької	19
СФУЖО: Літературний конкурс	20
Наше харчування	20
В. Колос. Що читати?	21
Надіслані книжки	21
МІБ. Богослужба в сваялі	21
Our Life	
O. Liskiwsky. "By the sea..."	22
M. Baczynski: The Importance of Planning	24
About Women	
Cooky's Corner: Buttermilk Raisin Pie	26
Хроніка. Округа Нью-Йорк	27
Річні збори	31
Дописи відділів	32
Пожертви на Пресовий Фонд	34
Посмертні згадки	36

ГОЛОВНА УПРАВА СУА РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ "НАШОГО ЖИТТЯ"

108 Second Ave.
New York, N. Y. 10003 Редактор Ольга Лісківська
Tel. (212) 533-4646 Tel. (212) 674-5508

Український Музей — 203 Second Ave., New York, N. Y. 10003 Tel. (212) 228-0110

Редактор — Ольга Лісківська
Редактор "Our Life" — Марта Бачинська
Мовна редакція — Наталя Ливицька-Холодна

На обкладинці: "Літо". Олія. Олена Кульчицька, 1912.
Cover: Summer. Oil. Olena Kulchitska, 1912.

"Second-Class Postage Paid at New York, N. Y. and at additional mailing offices"

Copyright 1983 Ukrainian National Women's League of America, Inc.
International Copyright Secured — All Rights Reserved
Published in U.S.A.

ЕКЗЕКУТИВА

Іванна Рожанковська	— голова
Марія Томоруг	— 1-ша заступниця голови
Марта Данилюк	— 2-га заступниця голови для справ організаційних
Лідія Гладка	— 3-тя заступниця голови для справ культури
Марта Хомяк	— 4-та заступниця для справ зв'язків
Олена Мельничук	— протоколярна секретарка
Марія Савчак	— кореспондентська секретарка
Розалія Полчі	— англійська секретарка
Александра Кіршак	— скарбничка
Іванна Ратич	— фінансова секретарка
Ірена Куровицька	— вільний член
Марія Радович	— вільний член

РЕФЕРЕНТУРИ

Любов Волинець	— музейно-мистецька
Ліда Бойко	— виховна
Ліда Черник	— суспільної опіки
Анна Кравчук	— стипендій
Анна Максимович	— пресова

ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ УПРАВ

Ірина Лончина	— Дітройт
Марія Кондрат	— Філадельфія
Надія Савчук	— Нью-Йорк
Марія Крамарчук	— Північний Нью-Йорк
Ольга Тритяк	— Нью Джерзі
Тетяна Сіпецька	— Огайо
Марія Наваринська	— Чикаго
Евстахія Матвієнко	— Нова Англія
Теодозія Кушнір	— Південний Нью-Йорк

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

Ірена Кіндрачук	— голова
Дана Чехович	— членка
Евгенія Новаківська	— членка
Ольга Літello	— заступниця
Леся Гой	— заступниця

ПРЕДСТАВНИЦТВА

"НАШОГО ЖИТТЯ"

АНГЛІЯ:

Ukrainian Booksellers, 49 Linden Gardens
Notting Hill Gate, London W 2

АВСТРАЛІЯ:

"Library & Book Supply"
16a Prospect St.
Gleroy, W9, Victoria
Australia

ФРАНЦІЯ:

Daria Melnykovych
c/o N. 7 887 93 de Paris
26 rue de Tercy, Paris 18-2.
France

НІМЕЧЧИНА:

Ukrainischer Frauenverband
Haus der Begegnung
8 Munchen 5, Rumfordstr. 21

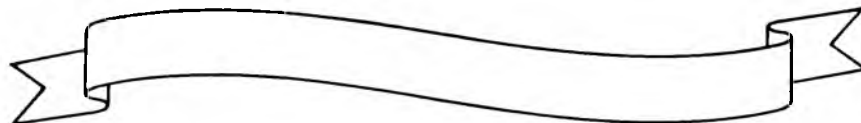
(TELEGRAM sent 7/16/85 on behalf of UNWLA
by Rosalie Polche at the direction of
Vice President Mary Tomorug)

PRESIDENT RONALD REAGAN
THE WHITE HOUSE
WASHINGTON, D.C.

Dear Mr. President:

The Ukrainian National Women's League of America joins a prayerful nation in wishing you a rapid and complete recovery from your recent surgery. The great strength and courage shown by you and our first lady during those anxious hours elicits our admiration and deep respect for you both. It is our fervent hope that your good health will soon be restored and that you and Nancy will continue to enjoy productive days as president and first lady of our great country in the years ahead.

IWANNA ROZANKOWSKY
President
UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE
OF AMERICA

Олімпія Добровольська й Йосиф Гірняк.
Olympia Dobrovols'ka and Yosyf Hirniak.

Головна Управа Союзу Українок Америки вітає корифея української сцени, мисткиню українського слова, почесну членку СУА, акторку Олімпію Добровольську з її 90-літтям. Клонимо голови перед Вами, Дорога Пані Олімпія, щиро дякуємо за все добро, що Ви чинили для українських поколінь.

Рівночасно вітаємо її Достойного Мужа, корифея української сцени, актора Йосифа Гірняка з його 90-літнім Ювілеєм та з появою ще однієї книжки про їхній велетенський вклад праці для українського театру й української драми *Нескорені Березільці* — пера Валеріяна Ревуцького.

Бажаємо Вам, Дорогі Панство побільше здоров'я і сил.

На Многії Літа!

За Головну Управу СУА

Марія Савчак
секретарка

Іванна Рожанковська
голова

НАША МОЛОДЬ НА ВАКАЦІЯХ

Літо це безумовно найкоротша пора року — а може це нам тільки так здається. В дійсності літо триває лише два місяці, а в найкращому випадку три. Коли ще взяти до уваги, що більшість людей має лише короткі відпустки, то власне кажучи з того вакаційного часу найбільше користають діти та молодь, які мають повні два місяці вільного часу від шкільних зайнять.

Для українських матерів та батьків перед кожним літом стає руба питання: а що робити, з дітьми, як використати цей вільний час, куди їхати на вакації?

Розв'язати це питання якнайкраще для всіх не є легко. Бо ж хочеться побувати більше з дітьми, що в часі шкільного року не дуже можливе, бо шкільні та інші заняття не дозволяють на те. Рівночасно хочеться подорожувати, зустріти знайомих, відвідати родину. А треба також, щоб діти перебули якийсь час на своїх українських літніх таборах і у власному середовищі. А що коли старші віком діти бажають використати вакаційний час на заробіток?

Отож перед літніми місяцями доводиться розв'язувати якомсь цей "конфлікт інтересів", і звичайно ніхто з цієї розв'язки не є задоволений.

Порівнюючи однак сьогоднішній стан з минулими роками нашого перебування на американській землі, здається, що перед десятима чи двадцятьма роками, ми батьки уміли це питання краще розв'язати, ніж тепер. Ми тоді жили у скромніших обставинах, не було стільки працюючих професійно матерів, як сьогодні, й не було стільки працюючої влітку молоді. Наші родини їздили влітку не до Європи чи на південні острови, а на скромні українські оселі, де часом життя було дуже примітивне. Зате, як правило, діти й молодь перебували літом один місяць на українських таборах для молоді, і звичайно навіть не було на цю тему дискусії поміж батьками й дітьми. Ніхто не питався: "чи ти хочеш їхати" — а просто "їдеш на табір".

Сьогодні інакше. Кому відома кількість учасників літніх таборів нашої молоді, той бачить наочно, що це число з кожним роком меншає. Причина тут не в зменшенні числа нашого молодшого покоління. В нашій спільноті в перших повоєнних роках не було більше народин, як в сімдесятих роках. Загалом наші родини тримаються пересічно засади народин 2-3 дітей вже довгі роки.

Причина лежить на нашу думку в щораз більшій байдужості наших матерів і батьків до справи перебування дітей в українських таборах і до щораз більшого потурання примхам і бажанням дітей.

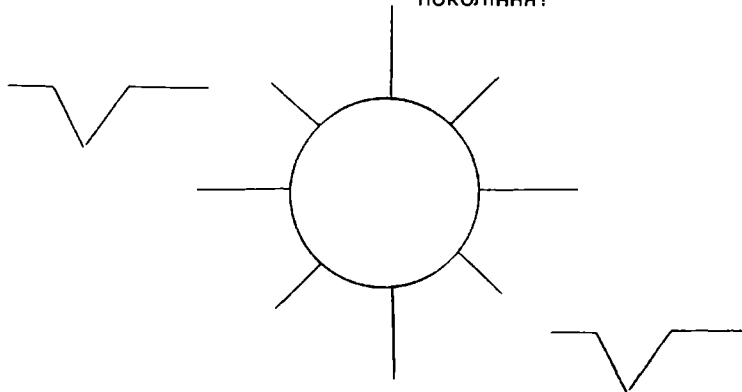
Тут також грає важливу роллю особиста вигода, яку сьогодні залюбки ставиться на першому місці.

У висліді, батьки вибирають такі вакаційні пляни для себе й своїх дітей, які йдуть по лінії найменшого опору й які викликають найменше конфліктів у родинному житті.

Не можна отже дивуватися, коли наша молодь відчужується від свого, коли єдиний час, в якому вона може перебувати лише в рідному середовищі, вивнюється в інший спосіб. Навіть, коли матері перебувають з дітьми на літньому відпочинку, вони часто надто втомлені, чи заняті чимсь іншим, щоб присвятити більшу увагу своїм дітям. Скільки знаємо матерів, що у вакаційному часі провадять розмови з дітьми, читають з ними книжки чи розповідають їм про родину, її коріння і про батьківщину їхніх дідів? А скільки стараються послідовно й вперто виправляти українську мову своїх дітей та і самі її повсякчасно уживати?

Все це проблеми, які тільки можуть розв'язати матері та батьки українських родин, і таки від них залежить чи добре й корисно проведе наша молодь літні, вакаційні місяці. Від них залежить, чи літні табори будуть щораз менші числом і чи вдержиться український дух у наступного покоління.

Літо 1985 року саме у повному розквіті — чи є у повному розквіті українське життя нашого молодого покоління?

ФЕМІНІЗМ В МИСТЕЦТВІ: МІТ ЧИ РЕАЛЬНІСТЬ?

(Доповідь виголошена на Конференції "Українська жінка між двома світами" в жовтні 1982 року)

Питання чи є такий феномен як жіноче мистецтво сьогодні є не аби якою контроверсією і предметом об'єктивної аналізи самими мистцями, мистецтвознавцями й психологами. Для одних воно дефінітивно існує, для других — це вигадка екстремних кіл жіночого руху.

Взагалі, мистецтво це своєрідний спосіб висловлення, пізнання і розуміння людини самої себе й свого світу через творення образів і символів, які, переображені уявою і візією індивідуальних мистців, відбивають дух і характер кожної доби. Важливість мистецтва полягає в тому, що ні одна з людських діяльностей не така всеохоплююча, постійна, продовжувана століттями та обережно хоронена людством як ключ до знання і розуміння історії нашої цивілізації.

Творча рушійна сила, без огляду на стать, чи в чоловіка, чи в жінки, впливає з жіночої втрати підсвідомості людської психіки, т. зв. Юнгом "Архетип Фемінін" або "Аніма". В західній цивілізації наголошуються маскулінні властивості, які вважаються вищими, як жіночі. Цей маскулінний архетип або "Анімус" виявляється в репресії іраціональної підсвідомості розумом. Психічні протилежні полюси чоловічого й жіночого є до певної міри в обох — чоловіка й жінці — і їхнє гармонійне поєднання є базой здорової, зрівноваженої та зрілої особистості. В мужчин мистців цей жіночий елемент, "Аніма", є дуже сильний або ж переважає і робить їх творчими індивідуумами. Отже, мистецтво не має статі, але творці її мають, або чоловічу, або жіночу стать, яка може впливати на їхній творчий процес.

Під впливом жіночого руху в Америці, жінки у всіх галузях людської діяльності, так само як і в мистецтві, переводять переоцінку вартостей мистецтва, суспільства, поняття ідентичності самих себе й відношення до існуючих норм домінованої чоловіками й комерцією цивілізації. Для жінок мистців відкриваються нові горизонти, хоча до рівноправності ще далеко.

Після століть обмеження і екліпси своїми колегами, жінки в мистецтві починають набирати сили й виходити на ширшу арену, самоаналізуючи свою творчість в аспектах історичному, естетично-філософському й творчо-психологічному.

В антологіях мистецтва в минулому майже не згадувано жінок мистців. Загальне припущення було, що жінка природньо не посідає творчого

Автопортрет. Марія Раєвська — Іванова, 1866.
Self-portrait. Maria Rayevska — Ivanova, 1866.

таланту чи генія. Її місце й талант були означені біологією і суспільством (домінованим чоловіками) до *Kinder, Küche und Kirche* (діти, кухня і церква), тобто до народження і домашнього служіння своїм дітям і чоловікові, якому був звільнений від домашньої суєти для вищих цілей свого особистого й суспільного розвитку.

Вистава під назвою *Жіноча творчість: 1550-1950* в Бруклінському музеї, організована мистецтвознавцями Ліндою Нохлін і Анною Садзерлан Гарріс в 1977 році, була ревелюційним пунктом на дорозі до жіночого визволення на полі мистецтва. (Між іншим, там була виставлена картина М. Башкірцевої, малярки з України 19-го століття)*. Щобільше, ця вистава продемонструвала сучасним жінкам мистцям сенс їхньої власної історії і колективного образу самих себе.

Каталог цієї виставки повний документації

Марія Башкірцева

Maria Bashkirtseva

перепон з боку суспільства керованого чоловічими стандартами, пересудами й упередженнями, які тримали жінок в підрядному становищі й перешкоджали повному розвитку їхніх творчих потенціалів. Однією з серйозніших перепон було обмеження для жінок в мистецькій освіті. Майже до 19-го століття їх не допускали до мистецьких академій і не дозволяли рисувати з натури. Починаючи від ренесансу, під впливом гуманізму, ситуація трохи міняється на ліпше. Вже в 16-му столітті відомі такі жінки мистці: Сафонісба Анґвісола і Лявінія Фонтана. Найбільш відомою стала легендарно талановита Артемізія Джентілескі (17 ст.), яка вважається геройським прототипом сучасними мистцями-феміністками. Всі вони без винятку були дочками мистців-батьків, від яких вони дістали мистецьку освіту, бо до мистецьких академій тоді не допускали жінок. Першою жінкою, яку прийняли до французької Королівської Академії, була Катерина Дюшман. Інші відомі жінки мистці 17-го століття були Джованна Гарзоні, Кляра Пеетерс, Рашел Руйш, Маргаріта Жерард та багато інших. В 18-му столітті широко відомою не тільки у Франції, але й поза нею стала Елизавета Віже-Лебрен, яка згодом була вибрана членом Академії Мистецтва. Першою академічкою у Франції була Розальба Кар'єра (18 ст.). В цей період вже було багато жінок мистців, які були більш-менш признані. Найбільш успішні з них були Анджеліка Кауфман і Маргарета Гаверман, хоча їх не видно в головних музеях і колекціях.

При кінці 19-го століття вже маємо ряд визначних жінок мистців, як наприклад, Мері Касат, Берта Морісот, Роза Бонер, Елізабет Батлер, Люїза Аббема, Мері Осборн та багато інших. В Україні також вперше стає відома з академічною освітою художниця Марія Раєвська-Іванова, яка зорганізувала першу мистецьку школу в Харкові, що в 1912 році стала художньою академією.

Мабуть ніколи ще не було так багато жінок в діяльності мистецтва як в 20-му столітті, не враховуючи жінок в передісторичний період і в примітивних суспільствах, де жінки як правило займалися і займаються прикладним мистецтвом.

В останніх 20-ох роках в Америці жінки мистці організовуються політично й домагаються рівної репрезентації в музеях, галереях та на праці в університетах. Почали творитися організації, як наприклад *Women Artists in Revolution*, *Women Artists in Residence*, *Feminist Art Institute*, *Women's Caucus for Art*, etc. Існує багато кооперативних галерій, публікацій, як наприклад, *Soho 20*, *Feminist Art Journal*, *Heresies*, *International Women Artists Archive News*, *New Directions for Women*, *Women Artists News*, *Woman of Power*, *Trivia: A Journal of Ideas*, *New Art Examiner* та багато інших, які служать як форум для вистав і виміни думок та моральної підтримки. В результаті, починає творитися певна ідеологія і естетика жіночої творчості.

Джуді Чікаґо й Міріам Шапіро розвинули теорію т. зв. "центральної форми" — як метафори жіночої анатомії. Жіночий рух і т. зв. "Сексуальна Революція" відчинили коробку Пандори, з якої повипазили на денне світло досі репресовані жіночі еротичні фантазії та інтимні "сповіді" дійсних сексуальних переживань. Все це зображується в символічних, абстрактних або ж експресіоністично-реалістичних формах.

Постає питання: чи є специфічно жіноче образотворення, візія, або іконографія в мистецтві?

Люсі Ліпард, відомий критик, висуває ідею відмінності жіночого від чоловічого мистецтва. Це є зумовлене різницею біології, психології і суспільно-соціального досвіду чоловіків і жінок. Згідно з нею, певні елементи є притаманні тільки жіночому мистецтву, як наприклад, центральний фокус, овальність, круглість, сферичність, органічність форми, мішкоподібні форми, обсессивна лінійність і увага до деталей, завуальованість і м'якість форм, сенсорально-дотикальні поверхні, особливе відчуття кольору, асоціативна й розповідна фігурація та понад усе експресія автобіографічних переживань. Тема еротики є дуже розповсюджена й зображена або в екстатично-позитивному або в болюче-негативному дусі.

З сексуальною тематикою часто в парі йде політична сатира, скерована проти дегуманізації маскулінних агресивних "мачос", проти комерції, реклами, які трактують жінку як річ. І так, Аніта Стекл в картині "Остання Вечеря" представила голу

жінку як жертву на столі, до якого засіли жадливі бізнесмени. Мей Стівенс в серії "Біг Деді", змальовує чоловіків з фалосоподібними головами, символізуючи тим чоловічу зарозумілість, агресивність, пересуд, тупоголовість та політично-соціальну обмеженість та байдужість. Хуаніта МкНіл висловлює гнів і повні страху візії жіночої сексуальної психіки, відкритості та беззахистності. Деякі малюють чоловіка як "секс об'єкт", інші асоціюють статеві стосунки з цілою гамою почуттів: екстазом, щастям, близькістю, ніжністю, або із страхом, болем, відразою та обуренням проти чоловічого насильства.

Молодша генерація американських жінок мистців відшукують свої коріння в особистому й колективному сенсі та шукають за моделями до наслідування в своїх попередниць — жінок мистців, матерів, бабунь радше як у чоловічих прототипах. Звідси впливає зацікавлення і переоцінка вартості прикладної і народної творчості жінок, археології та генеології. Джуді Чікаго з 400-ма жінками створила табло-бенкет "Динер Парті", на який "запросила" визначних жінок-гостей, щоб ушанувати їхні досягнення в західній цивілізації. "Динер Парті" треба розуміти в двох площинах: 1) жінка мистець і її відношення до історії і суспільства та 2) справа загальної жіночої спадщини в індивідуальному і суспільному розвитку. Самосвідомість впливає з свідомості своєї історії і навпаки. Еленор Мунро, авторка книжки *Originals (American Women Artists)*, наголошує більше не так специфічно-жіноче зображення, як процес жіночого світосприймання.

Вернемося ще раз до питання: яка ж різниця між мистецькою творчістю чоловіків і жінок?

Маскулінні елементи людської психіки виявляються в мистецтві в холодній розумовій абстракції, безособовості, сильного узагальнювання, універсалізації та дегуманізації, в інтелектуальному підході виключаючи всяке людське почуття і зміст, або у цілковитій втечі від природної реальності в світ підсвідомості, метафізики й містики. Абстрактний експресіонізм, домінуючий стиль нашої доби, є добрим прикладом цієї екстремної "метафізичної тривоги", нігілізму, порожнечі, страху, відчаю і втечі від всього людського й природного та згідно з Юнгом, хворобливого занурювання себе в темні надри підсвідомого. Такий стан відірвання внутрішнього від зовнішнього світу може привести до дуже негативних результатів.

Жінки в мистецтві, будучи ближче біологічно до природи й реальності, стараються повернути цю страчену рівновагу духа й матерії, наголосуючи в своєму мистецтві більш інтимні, людські й природні елементи. Стилістично також жінки мистці і відмовляються обмежувати себе суворими рамками пануючих мистецьких норм, а хочуть творити з глибини почуття, з інтимних життєвих переживань, з почуття органічної єдності людини з її світом. Звідси походить велике зацікавлення природою, архео-

"В студії Жульєна". Марія Башкирцева, 1881.
In the studio of Julienne. Maria Barshkyrtseva, 1881.

логією, психологією та всім людським і життєвим. Девізом цього мистецтва є "життя у форму". В загальному, жіночий підхід є більш голістичний, консервуючий людську спадщину й психічно оздоровлюючий з наголосом на органічний зв'язок з природою, який надає стабільності й континуум в калейдоскопі скороминуючих подій нашої неспокоїної доби.

На закінчення, чи не доцільно було б нам, українським жінкам мистцям, призадуматись та проаналізувати нашу позицію? Ця конференція під назвою "Українська жінка між двома світами" в загальному та в більш специфічному сенсі для нас, жінок мистців, повинна бути початком і стимулом до духової консолідації та конкретної акції на дорозі до самодєфініції та свідомості свого особистого та історичного "я" — жінка як мистець і як член українського й світового мистецтва й суспільства. З цих двох світів, в яких ми живемо виберім все, що найкраще, щоб стати частиною світової культури, збагачуючи таким чином оба наші світи.

*На Конференції "Women's Caucus for Art-Northeast Region", яка відбулася 1-2 червня 1985 р. в Trinity College, Burlington, Vermont — Judith Stein історик мистецтва прочитала головний реферат п. н. "Портрет молодої жінки-мистця" в якому обговорювала долю і кар'єру 4-ох жінок мистців з 19 століття. Однією з них є Марія Башкирцева, українська малярка з Полтавщини, яка жила в Парижі та прославилася особливо через свій щоденник.

Бібліографія

Словник Художників України, М.П. Бажан редактор. Академія Наук Української Соціалістичної Республіки, Київ, 1973.

Glueck, Grace. "The Woman As Artist." *The New York Times Magazine*, 25 September 1977, pp. 48-68.

Jung, Carl G. *Man and His Symbols*. Garden City: Doubleday & Co., 1964.

Lippart, Lucy R. *From the Center*. New York: E.P. Dutton, 1976.

Munro, Eleanor. *Originals: American Women Artists*. New York: Simon and Shuster, 1975.

ПРО ЗНЕСЛАВЛЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО ІМЕНІ

86-ий Відділ Союзу Українок Америки влаштував 10-го травня ц. р. в Українському Народньому Домі (в Ірвінґтоні) панель на тему знеславлення українського імені, який притягнув приблизно 300 громадян-діячів українських організацій.

Панель відкрила голова 86-го Відділу СУА Ольга Гнатейко, яка привітала усіх учасників і панелістів та в короткому слові подала останні факти, що стосуються знеславлення українського імені. Постала потреба негайної розв'язки цього пекучого питання, а панель мав на меті дати громаді нагоду розглянути справу й зосередитись над потребою зміцнити оборонну акцію проти неправдивих наклепів.

Панелістами були: д-р Богдан Витвицький, що був і модератором панелю — відомий автор книжки "Інший голокост" та голова Українських Професіоналістів і Підприємців; Галина Козак — голова Української Ліги Проти Знеславлення; Роман Купчинський — голова Дослідчого Об'єднання Пролог в Нью-Йорку, автор численних статей про національну політику ССРСР; Ігор Ольшанівський — голова Організації Американців в Обороні Людських Прав в Україні; д-р Мирон Куропас — відомий педагог, колишній асистент президента Джеральда Форда для етнічних справ, автор ряду книжок і статей на тему українського поселення в США.

У першій частині панелю виступили панелісти короткими промовами, в яких подавали інформації про сучасний стан знеславлення українців в США. Усі однозгідно висловили переконання, що джерелом тієї нової хвилі очорнювання українців є Москва. Але її, на жаль, вдалося притягти до тієї брудної роботи жидівські організації, американську пресу й телевізію, які, не завжди свідомо, працюють під її впливом.

Козак вказала на деякі приклади судових процесів проти кількох українців, головним чином Дем'янюка, що їх обвинувачують в здогадних злочинах спрепарованих Советським Союзом. Д-р М. Куропас у своєму слові пригадав, що нападні на українців не є нічим новим, вони почалися від часу коли до Вашингтону прибув перший амбасадор червоної Росії. Подібні напади пережили українці в 40-их роках тією справою навіть займалася агенція ФБІ, що після розгляду справи визнала цю дезінформацію безпідставною.

І. Ольшанівський зосередив увагу присутніх на точці Ялтанської конференції згідно з якою зобов'язувала примусова репатріація громадян ССРСР. У зв'язку з тією точкою багато українців з Східної України, рятуючись від певної смерті,

записалися втікачами з Польщі та Чехо-Словаччини. Цих громадян силоміць не репатріювали. З цими документами вони вносили прохання на в'їзд до США. Про це був поінформований президент Двайт Айзенгауер, який в 1956 році звернувся в цій справі до Конгресу. Але закон який уже існував без відповідної поправки може бути підставою до депортації. Потім панеліст закликав українців починати свою оборону, вказуючи світові на справжнє джерело наклепів, а саме на Москву. У цьому особливо треба переконатися жидів, з якими нам треба порозумітися.

Ми мусимо посилити акції в справах переслухання перед сенаторами й конгресменами, писати роз'яснювальні листи до американської преси, видавати книжки, вказувати на злочини Москви.

Р. Купчинський конкретними прикладами доказував, як советські органи дезінформації поширюють брехні й доноси на українців, які проживають у вільному світі. Свого часу й самого панеліста атакували органи КГБ в "Літературній Газеті", в якій брехали, що він в 1942 році редагував пронімецьку газету в Україні та мордував жидів, хоча Р. Купчинський народився в 1944 році.

Д-р Б. Витвицький відмітив, що початок антиукраїнські виступи почалися тоді коли в телевізії висвітлювали широкоекранований фільм "Голокост". Було там понад десяток згадок про українців, як злочинців, що вбивали жидів. На жаль, ми українці не зареагували на цей факт. А тимчасом очорнювання збільшилися. Замало ми зробили в цій справі, і через це виникла для нас поважна загроза. В дальшому слові д-р Витвицький закликав усю нашу спільноту до оборонної акції. Конечно треба виробити легальну оборонну позицію, зібрати потрібні фінансові засоби. А щоб акція була успішна, закінчив д-р Витвицький, ми повинні припинити наші групові роз'єднання. Якщо хтось захоче, може за кілька років знову продовжувати суперечку.

Заклик цей до єдності й спільних оборонних виступів проти очорнювання українського імені усі присутні сприйняли ентузіастичними оплесками.

До тієї основної теми поверталися усі учасники панелю, що ще раз брали слово в дискусії. Потреба об'єднання українців в США в цей критичний час та необхідність діалогу з чоловічими діячами жидівської громади, видавання книжок в англійській мові, заохочування нашої молоді студіювати журналістику й політичні науки — ці й ряд інших пропозицій піддавали під час дискусії громадяни.

КРИЗА В ГРОМАДІ — РОЛЯ ДЕЗІНФОРМАЦІЇ

Виринули під цю пору декілька, чи не найважливіших питань про наше буття; про нашу національну гідність і почуття самопошани. Не хочу відповідати теоретично, але відразу перейду до конкретного, до того що нас усіх болить.

Почну однією цитатою з минулого: "Український рух, що зростає коло самого нашого носа, ми вважаємо чимось за зразок спорту: ми їх нехтуємо, нехтували й будемо, мабуть, нехтувати й після... і в наслідок цього ми припускаємося грубої політичної помилки, якої не можна пробачити..." Зі статті "Наука з Шевченкового ювілею" написаної 1911 р. Володимиром Жаботинським — одним з основоположників Сіонізму. Ці слова Жаботинського, чи ненайбільше підходять до теперішнього стану, стан — який я б назвав тотальною війною проти українства. Вже не йдеться виключно про нехтування українських амбіцій і національно-визвольної боротьби, але про поголовне заперечення і спроба дискредитації всього, що було, чи є пов'язане з визвольною боротьбою народу. Тут уже не йдеться про українсько-жидівські взаємини — хоч на цьому тлі зараз зосереджена вся увага й безперечно наші взаємини — чи брак взаємин з жидами відіграє ролю в цілому комплексі справ. Але на мою думку в сучасній кризі відіграє не абияку ролю ще один чинник — наш ворог і його агентура КГБ.

Дозволю собі навести декілька прикладів з минулого, пояснюючи яким чином акція ворога є спрямована проти нас і інших противників і якими методами керується КГБ.

В 1973 р. в московській газеті "Літературна газета" появилася довша атака на журнал "Сучасність", і між іншим, на статтю, котру я тоді написав про Комсомол. Автор статті в "Літературній газеті" був Леонід Новиченко, один з видатних київських літературних критиків. У згадці про мене, Новиченко писав, що в "1942 р. Р. Купчинський редагував пронімецьку газету в Україні і вбивав жидів..." хоча я народився щойно в 1944 р. Вже все стає ясним — усі вороги радянської системи це антисеміти.

Кілька років тому, коли приїхав на Захід Валентин Мороз, газета Канадської компартії писала, що лід час Другої світової війни Мороз служив у німецькій поліції і вбивав жидів — хоч тоді йому було 8 або 9 років. Ще раз те саме неправдиве звинувачення.

Давніше, в 1960 році в грудні, на стінах синагог Західної Німеччини, одного вечора появилася антисемітські написи, а кілька днів пізніше, подібні написи почали з'являтися на стінах жидівських будинків в різних містах Європи. В самій Німеччині,

впродовж 2-ох тижнів, поліція підрахувала понад 800 подібних написів. Незабаром у пресі почали появлятися листи від обурених людей які виступали проти цього "відродження фашизму в Німеччині". Рівночасно, розвивалася дискусія про участь Західної Німеччини в НАТО — чи, мовляв, можна допустити німців "антисемітів" до складу альянтів. За два тижні ціла кампанія закінчилася. Через декілька місяців німецька поліція заарештувала одного члена профашистської групи, який признався, що він очолював цю антисемітську акцію і признався, що він був тайним агентом Східно-Німецької розвідки й на їхнє жадання провів цю антисемітську кампанію. Річ ясна, за тим стояло КГБ.

Чому наводжу ці факти /прикладі? Поперше, щоб показати, що наш ворог історично використовував дезінформацію і провокації, щоб знищити противника. Одна з метод це закинути комусь антисемітизм. Коли йдеться про українське питання, це доволі легко, з огляду на те, що українсько-жидівські взаємини історично були напружені.

Можна сказати, що сьогоднішні закиди, що українці були німецькі "коляборанти" і "антисеміти" це старання дискредитувати їх. Мовляв, доказати, що всі антикомуністи це антисеміти. На мою думку, немає найменшого сумніву, що ця широчезна кампанія проти українців, яка ведеться по цілому світі є задумом Москви.

Гляньмо на деякі факти:

У газеті *Christian Science Monitor* появилася стаття Дмитрія Сімеса, в якій він пише, що Дивізія Галичина чинила погроми проти жидів у Франції під час війни. Згадано там що Сімес "науковий співробітник фундації Карнегі" але ніде не сказано, що цей самий Сімес є колишній номенклятурний працівник з Москви, який довгі роки працював в міністерстві закордонних справ СРСР, приїхав до Америки і зразу став "дослідником". Між іншим, Сімеса цитує часто, в позитивному світлі советський автор Яковлев в книжці "ЦРУ проти СССР", коли Сімес писав, що Гельсінські групи в СРСР були виявом анти-державної діяльності й арешти були виправдані.

Зовсім недавно появилася стаття в газеті *Village Voice* в Нью-Йорку, де поголовно йде атака на ОУН, на УККА й інші українські організації — мовляв всі вони "фашистські". Автор цієї статті навіть пише що "Бандера був вбитий в підозрілих обставинах в Мюнхені, нібито советським агентом".

Цього року у Франції вийшла книжка Сімон Сіньоре п. з. "Ад'ю Володя" де сказано, що

"Петлюра замордував більше жидів чим Гітлер".

Декалька років тому, Австрійська компартія видала книжку в німецькій мові про Дивізію Галичина. Автор книжки — український комуніст з Канади, який часто друкує книжки в Україні проти націоналізму.

При кінці торішнього року, в Канаді той же автор випустив ще одну брошуру про Дивізію — цим разом в англійській мові. Після появи цих видань, Симон Візенталь почав розгортати свою акцію проти Дивізії. Починає шукати за дивізійниками, які "вбили жидів", хоч ясно всім, що Дивізія ніколи не брала участі в акціях проти цивільного населення.

В своїй книжці про воєнних злочинців, які живуть в Америці, колишній голова OSI* згадує, що OSI одержало від одного українця (прізвища якого він не подає) список приблизно 70 імен "злочинців українців", які живуть в Америці. Коли Раєн розпитався, де ця особа ті прізвища дістала, то відповідь була, що йому дали це редактори газет в Україні під час поїздки. Раєн від себе додає що "дехто з української еміграції вважає, що ця людина мала зв'язки з КГБ" — і на тому кінчає, без слідства, без будь-яких застережень від себе.

Можна цей список продовжувати на багато довше, але я вважаю, що доказів доволі багато. Сьогодні ми маємо діло з рафінованою атакою на нас, кампанією, яка є добре фінансована з доступом до преси й засобів комунікації. Питання вириняє — що робити?

Поперше, на мою думку стоїть питання, що не робити, а це найважливіше. Не датися попасти на провокацію. Якщо боронити себе, а це абсолютно потрібно, то оборона має бути гідною, принциповою, але не лайливою. Ми не можемо звести нашої оборони до примітивного антисемітизму, хоч немає сумніву, що атаки на нас є так спрепаровані, що вони будуть викликати антижидівські настрої серед громади. Це є власне те, чого хоче Москва.

Наша оборона повинна бути в першій мірі легальна. В Америці, Канаді, Західній Європі існує традиція суду і цим шляхом шукання справедливості

Ми маємо повне право використати цю систему в нашій обороні.

Ми не є проти того, щоб дійсні злочини покарати. Зрештою, відомо, що німці під час війни використовували більшу кількість коляборантів українського роду проти українського антинімецького підпілля. Але ми є проти того, щоб нас оплюгавлювали в пресі й засуджували на підставі КГБ-ських свідчень.

На закінчення хочу зацитувати короткий уривок із виступу Івана Дзюби у *Бабиному Яру* в 1966 р.:

*OSI: Office for Special Investigations (Бюро для Спеціальних Вислідів).

Є речі, є трагедії, перед безмірністю яких будь-яке слово безсиле й про які більше скаже мовчання — велике мовчання тисяч людей. Можже й нам годилося б тут обійтися без слів і мовчки думати про одне й те ж. Однак мовчання багато говорить лише там, де все, що можна сказати, вже сказане. Коли ж сказане ще далеко не все, коли ще нічого не сказано — тоді мовчання стає спільником неправди й несвободи. Тому ми говоримо, і мусимо говорити, де можна й де не можна, використовуючи всяку з нагод, які трапляються нам так нечасто.

* * *

Бабин Яр — це трагедія всього людства але сталася вона на українській землі. і тому українець не має права забувати про неї так само, як і євреї. Бабин Яр — це наша спільна трагедія, трагедія перш за все єврейського й українського народів.

Цю трагедію приніс нашим народам фашизм.

Однак не треба забувати, що фашизм починається не з Бабиного Яру й ним не вичерпується. Фашизм починається з неповаги до людини, а кінчається знищенням людини, знищенням народів — але не обов'язково тільки таким знищенням, як у Бабиному Яру.

* * *

Як українцеві, мені соромно, що і серед моєї нації — як і серед інших націй — є антисемітизм, є ті ганебні, негідні людськості явища, які зветься антисемітизмом.

Ми українці, повинні в своєму середовищі боротися з будь-якими проявами антисемітизму чи неповаги до єврея, нерозуміння єврейської проблеми.

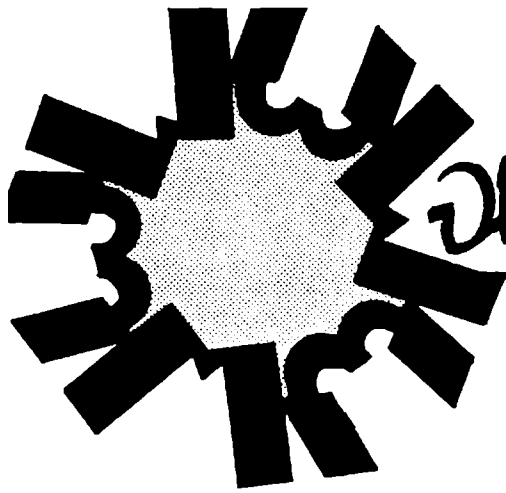
Ви, євреї, повинні в своєму середовищі боротися з тими, хто не поважає української людини, української культури, української мови, хто несправедливо вбачає в кожному українцеві прихованого антисеміта.

Ми повинні вижити всяке людиноненавистство, пересилити всякі непорозуміння і всім своїм життям вибороти справжнє братерство.

* * *

Це наш обов'язок перед мільйонами жертв деспотизму, це наш обов'язок перед кращими людьми українського і єврейського народів, які закликали до взаємопорозуміння і дружби, це наш обов'язок перед українською землею, на якій нам жити разом, це наш обов'язок перед людством.

І. Дзюба: "Виступ у Бабиному Яру 29 вересня 1966 р. "Лихо з Розуму": портрети двадцяти "Злочинців". Уклав Вячеслав Чорновіл. Перша Українська Друкарня у Франції 1968, ст. 303-308.

КАЛЕНДАРЬ СКОТ Жіночого Життя

УПОРЯДУВАЛА ХРИСТИНА ГОДІВ-ЮЗИЧ

АФРИКА

Найробі, Кенія — У зв'язку із закінченням Декади для Жінок, проголошеної Об'єднаними Націями відбулася конференція від 10-го до 19-го липня.

Українське жіноцтво було репрезентоване 16 делегатками. СФУЖО відбуло пресову конференцію 16-го липня.

ЄВРОПА

Женева, Швейцарія — Українка **Ева Скіра** закінчила з відзначенням Міжнародний інститут в Женеві. Цей інститут провадить ряд навчальних програм для фахівців, які хочуть поглибити свої студії адміністрування і в економічній ділянці. Звичайно із 300 кандидатів до інституту приймають 50, у віці між 27-40 роках. Між 50 градуантами з різних країн світу із магістерськими ступенями та з фаховим досвідом цього року була Е. Скіра, як стипендіянтка фірми Комонвелт корпорації банків у Австралії. Уродженка Австралії, Е. Скіра є активною в українському житті міста Сиднею. Вона є єдина, яка закінчила інститут з відзначенням і також перша жінка, що отримала таке високе відзначення в інституті. Треба зазначити, що директором Міжнародного інституту в Женеві є д-р Богдан Гаврилишин відомий український економіст.

КАНАДА

У неділю 26-го травня 1985 р. відділ ім. Лесі Українки у Ванкувері відзначив 25-літній Ювілей журналу "Промінь". Редакторку журналу **Наталію Когуську** відзначено Шевченківською медалею і золоту медалею міста Вінніпегу.

США

Від 14-го до 16-го червня ц.р. відбулась в готелі *Tarran Zee Town Hall* 38-ма конвенція українських американських ветеранів, які служили в американських збройних силах. *The Ladies Auxiliary* також мали там наради та переобрали свою управу під проводом **Ольги Венорин**, яка зі своїм крайовим проводом тісно співпрацює з ветеранами.

* * *

Ніколи не запізно — у Каліфорнії Сара Конлед, маючи 104 роки й будучи пра-пра бабунею одержала ступінь бакалавра з гуманістичних наук.

* * *

На щорічному міжнародному конкурсі, в якому взяли участь дівчата з 79-ох країн світу, титул *Miss World* одержала 19-літня пуерториканка Дебра Карті-Деу. Друге місце здобула еспанка Тереса Сангер, а третє Бетіна Мурека з Заїру. Дебра Карті-Деу є студенткою першого року університету в Пуерто Ріко. За перемогу в конкурсі Дебра дістала 175,00.00 дол.

* * *

Гюстон — від 2-го до 9-го червня ц.р. відбулася 94-та конвенція Міжнародної Федерації Жіночих Клубів, в якій взяли участь також українки: делегатка СФУЖО — **Ірина Куровицька** та від Українського Золотого Хреста — **Наталія Іванів**.

* * *

Кембрідж — Представництво американського видавництва Нортон повідомило, що весь перший наклад книжки М. Долота *Execution by Hunger* вичерпаний. Новий наклад книжки появиться в серпні.

ЧОМУ СФУЖО В НАЙРОБІ?

Висилаючи делегацію на Форум, який попередив офіційну конференцію ООН для оцінки досягнень Декади Жінки в Найробі минулого липня, Світова Федерація Українських Жіночих Організацій приєднувалась до традицій українського жіночого руху. Від 1920-их років українки брали участь у міжнародних жіночих з'їздах, звичайно як одна група.

Форум, який відбувся від 10-го до 19-го липня, згуртував біля 17 тисяч жінок. Його організували неурядові організації, і в ньому брали участь всі, хто хотів, як і організації, так і поодинокі особи.

СФУЖО було однією з організацій, яка брала офіційну участь у Форумі. Союз Українок Америки як складова частина СФУЖО не вислав окремої делегації. У склад делегації входили: д-р Марія Квітковська — голова, Олена Процюк — заступниця голови, та члени: Марія Долішня, Христина Ісаїв, Ірина Малицька, Софія Петрашко, Ірина Спех, Дора Рак, д-р Марта Хомяк і Остап Квітковський.

До станка СФУЖО, як і до поодиноких членів делегації, підходили жінки українського походження з різних частин світу, цікавлячись працею зорганізованого українського жіноцтва поза межами України. У Форумі також брали участь жінки ООЧУСУ, які не входили у склад делегації СФУЖО. З Радянського Союзу приїхала дуже мала делегація — дев'ять або десять жінок — мовляв через брак грошей. З України була Ніна Ковальська — журналіст та викладач Київського університету. Головою делегації ССРСР була емеритований професор американської літератури Московського університету — Зоя Зарубіна, яка на кожному кроці підкреслювала, що ССРСР не Росія, а федерація 120 народів.

Жінки Радянського Союзу, до речі, не включились у міжнародний жіночий рух, вважаючи його галуззю буржуазного лібералізму.

Щойно в 1945 році ССРСР відновив, чи пак створив, жіночі організації у 14-ти республіках, які разом творили жіночий союз.

Цей Союз бере активну участь у так званих "прогресивних" жіночих з'їздах і час від часу висилає спостерігачів на з'їзди Міжнародної Ради Жінок (*International Council of Women*)

На Форумі радянська делегація представляла цілий ССРСР, а не поодинокі республіки.

Радянські делегатки брали участь у дискусіях на Форумі та у "шатрі миру", де відбувались реферати, дискусії, вистави, пресконференції, концерти, безперервні розповіді про особисті переживання жінок, збирання підписів (був також, до речі, станок *Amnesty International*, продаж доморобного краму та принагідні зустрічі.

Атмосфера на Форумі це схрещення експери-

ментального університету, політичного віча кількох партій для планування якоїсь спільної дії, ярмарку, проці і американського релігійного віча (*Revival Meeting*). Стрижень зайняв це понад сто формальних дискусійних сесій, в яких доповідачі накреслюють напрям та теми дискусій і обмінюються думками.

Часто дискусії продовжувались надворі, чи за чаєм, чи на іншій сесії. Часами дискусія спричиняла зудар не лиш ідей, але людей, особливо на арабсько-єврейському фоні. Часто дискусія творила трибуну для подавання такої чи іншої точки думання, а в кількох випадках давала нагоду послухати жінок, які відіграють якусь політичну роль.

На Форумі особливого значення надавалося співпраці, спільним елементам в житті та історії жінок. Наголос ставилось на "засвідчення" участі жінок у громадському житті, на публічне свідчення своїх переконань у підставовому підході до людських прав, до розвитку, до миру, до створення співпраці через кордони й понад обмеження держав. Особливо важливою темою було зрозуміння відмінностей різних суспільств, а не накидання своїх стандартів другим. Підкреслювалося, що спільні інтереси не тільки переростають кордони, але посилюють красу окремішності.

Зайняття Форуму — після офіційного відкриття, яке відбулось у просторому, модерному та привітному Центрі ім. Кен'ятти, — відбувались здебільшого в Університеті Найробі, довколишніх будинках та в кількох інших підміських школах.

Різного роду маніфестації, демонстрації, танці та співи проходили на центральному майдані Університету в результаті чого трава, плекана в англійський спосіб, дуже постраждала. Тут відбулось і закриття Форуму, на якому виводили свої традиційні танці різні народи Кенії. Під час Форуму виходив щоденник, і кілька днів до закриття цей щоденник закликав усі групи, які планують спонтанні дії на закритті... зголосити їх. Упльнована та зголошена спонтанність не надто захопила учасників, і більшість собі просто крутились по майдані, встряваючи у розмови. Одна молода жінка, наприклад видала частину свого бюджету і роздавала ромашки.

Офіційна Конференція ООН, від 15-го до 26-го липня 1985 р. мала зовсім інший характер. Це були засідання державних "мужів" хоч часто на цій імпрезі "мужі" були жінками. Тут діяли комісії, проходили закулісові розмови в справах політичної тактики, дебатовались резолюції, виголошувались промови. Вступ на сесії був обмежений — треба було бути або в делегації чи політичній групі, членом-представником якоїсь неурядової міжнародної організації або акредитованим журналістом.

Але навіть на цьому форумі офіційних державних делегацій панував тон співпраці та порозуміння. Резолюції приймалися консенсусом — заамериканізований латинський термін, який ввійшов у формальну російську, а з тим і советсько-українську термінологію. Означає він прийняття більшістю, без голосування з правом застереження будь-якої фрази будь-яким із членів. Однак, кожна держава залишала собі право просити голосування цілої асамблеї. В такому голосуванні брала участь Українська Радянська Соціалістична Республіка. Головою делегації була Марія Орлик, заступник голови Ради Міністрів, а членом Світлана Євтушенко, секретар Українського Профсоюзу. Два — три чоловіки середнього віку були дорадниками й часом брали участь у дискусії.

Конференція ООН прийняла, — під час своїх десятиденних нарад документ в справах специфічних дій в змаганні до рівноправності. Своім засягом цей документ перевищує документи прийняті загальною асамблеєю ООН на її щорічних тримісячних сесіях. Сам документ заслуговує на обширнішу дискусію на сторінках журналу, що і зроблю згодом.

В чому полягає участь СФУЖО на засіданні в Конференціях ООН в Найробі?

Деякі наші члени були учасниками нарад через те, що творили представництва неурядових організацій афільйованих з ООН, наприклад Світовий Рух Матерів, Міжнародня Жіноча Рада тощо, а декілька були репортерами різних газет. Вступ на Залі Нарад та певний доступ до офіційних делегацій отже був нам можливий.

Висилаючи делегацію до Найробі, СФУЖО мало кілька цілей на меті. В першу чергу ми хотіли поділитись своїм досвідом у праці жінок українок у самостійних, жіночих товариствах від жодних інших організацій чи партій незалежних. Факт, що українки, особливо у міжвоєнний період на західних землях — але не лиш там — зуміли самостійно зорганізувати активну й масову жіночу організацію, яка була рушійною силою модернізації села, це не тільки цікава історична тема. Своім досвідом, безстороннім вивченням власної історії українки поза межами України могли кинути прожектор на досі недосліджену сторону жіночого руху. Бо саме історія українського жіночого руху наświetлює фемінізм дії, фемінізм суспільної і громадської праці, фемінізм модернізації сільського життя — все це так актуальне сьогодні в десятках країн на шляху розвитку.

У відмінну від західного фемінізму, який ставить наголос на визволення, емансипацію жінок з-під системи законів, які не давали їм засадничих людських прав, фемінізм, який став рушійним стимулом українських жіночих організацій підкреслював не так визволення (його треба було, і до речі, ще треба, цілій громаді) але *повне включення* жінок у громадську працю.

Жінки, які практикують цього роду фемінізм, часто заперечують навіть характеристизацію себе, як феміністок. Вони звичайно ставлять натиск на національне визволення, бо мало жінок звикло аналізувати точні засоби своєї діяльності та вивчати принципи універсального застосування.

Різниться цей фемінізм також від визвольного руху жінок в рамках соціалістичних партій, бо жіночий рух є автономний, а не прилучений до одного політичного середовища. Своєю політичною незалежністю того роду фемінізм відповідає багатьом жінкам, особливо тим, яких народи змагаються проти колоніалізму, або залишків колоніальної системи чи ментальності.

Обговорюючи український жіночий рух, ми не тільки насвітлили історію України, але й викликали ширше зацікавлення саме цією проблематикою.

Однією з головних тем конференцій був розвиток жінок у різних країнах. Дискусія на тему розвитку викликала гострі сутички про пріоритети, особливо між т.зв. західними феміністками й жінками третього світу.

"Нашою участю в дискусіях, нашими розмовами ми посилили зацікавлення взагалі українськими справами."

Наш підхід прагматичного фемінізму творив продуктивну підставу для обміну думок не тільки в дискусіях влаштованих СФУЖО, але на серії дискусій на інші теми, наприклад на сесії, якою проводила американка Беті Фрідан про фемінізм та плюралізм. Цю сесію повністю перекладали на свагільі, арабську, французьку, російську та англійську мови.

Нашою участю в дискусіях, нашими розмовами, ми посилили зацікавлення взагалі українськими справами. Треба мати на увазі, що чимало молоді третього світу були студентами у СРСР, при чому деякі у більших містах України — Києві, Харкові чи Львові. Їх зокрема цікавила новітня історія України.

СФУЖО зорганізувала пресконференцію, яка викликала відгомін у пресі, в тому і кенійській. Спільна екуменічна молитва відмітила 1000-ліття Хрищення України.

Отже СФУЖО в ефективний спосіб поєднала теми прав людини, фемінізму, національних прав та правдивого розвитку. Це не голословне ширення "правди про Україну" серед люду вселюдного, але правдива маніфестація того, що українська тематика це не екзотика, а інтегральна частина людства зацікавленого в правдивому розвитку.

В Найробі, де ми, українки, конкурували з понад 150-ма народами, ми ще раз переконалися, що на міжнародньому ринку ідей і досвідів наші продукти знаходять охочих покупців..

ВИХОВАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ДИТИНИ У ДОШКІЛЬНОМУ ВІЦІ

Немає сумніву, що дитина вчиться та формується від народження найбільше в перших роках життя. Тому, розвиток дитини від народження до шостого року це найважливіша стадія в житті людини.

Сучасні психологи твердять, що до 4-го року життя розвивається 50 відсотків розуму, а від 4-8 років додаткові 30 відсотків. Це значить, що до 3 років 80 відсотків розуму вже розвинулось. Таким чином оточення, в якому перебуває дитина, в цих перших роках є дуже важливе для її скорого розвитку.

Кожна дитина в цьому віці переходить т. зв. "чутливі періоди легкого сприймання", коли виключно захоплюється одним заняттям, н. п. старається ходити, говорити, пізніше писати. При повторенні того самого руху дитина вчиться, а тоді удосконалює його. Власне в цьому періоді дитина без всякого труду може навчитися спеціальної вмільости, як наприклад, мови. Це не значить, що пізніше не можна цього навчитись, але пізніше знання здобувається з більшим трудом.

Слідують деякі стадії в розвитку дитини:

1. Дитина до трьох років, неначе губка, втягає все з довкільного світу. Вона любить рухатись, виробляє координацію, вчиться ходити, розвиває мову.

2. Від 1½ до 4 років зацікавлюється дрібними предметами та розвиває координацію малих м'язів. У школі добре мати матеріали, які допомагають у цьому розвитку.

3. Від 2 до 4 років дитина любить порядок, лад і систему. Не любить змін. У світличках добре мати певний порядок і тримати матеріали в призначеному місці.

4. Від 3½ до 4½ років це період потягу до писання. Треба мати різні матеріали в класі, з якими вона може вправлятися у писанні.

5. Від 4½ до 5½ років дитина цікавиться читанням. Вона скоро вивчає букви, звуки й що сили змагається навчитись читати.

6. Від 3 до 6 років дитина усупільнюється. Вона також в цьому часі найбільш підлягає впливові дорослих. Тому це є добрий вік на початок формального навчання у світличках.

7. До шостого року дитина захоплена мовою і легко вивчає дві або три мови.

Батьки й вчительки нехотючи часто марнують цей час думаючи, що дитина є замолода чогось навчитись. Вони не розуміють, що треба якраз використати цей час і допомогти дитині виробити свій інтелект

і характер. Світлички помагають дитині в її розвитку в цей період легкого сприймання.

Ми українці маємо додатковий обов'язок закріпити в дитинстві любов до всього українського, бо ж коли дитина дійде до університету, вже буде запізно. Треба закріпити любов до рідного в перших роках, коли батьки й вчителі мають великий вплив на дитину.

Наші діти виростають в американському оточенні, де часто немає другої української дитини, з якою може бавитись. Діти чують українську мову тільки дома. Українські діти, які ростуть у відмінних умовах, часто почувають себе інакше і менш-вартими.

Вони зауважують, що ніхто на "Sesame Street" не говорить по-українському. Чому "Big Bird" і "Ernie" не говорять так, як я? Чому "Mr. Rogers" не говорить так, як ми говоримо? Ці питання українська мати не раз чує. Діти також хочуть говорити так як "Big Bird".

У раннім віці дитина може найкраще засвоїти дві або три мови без акценту й без труднощів. Молоді мами бачать, як їхні діти скоро навчаються англійської мови. Вони хочуть, щоб діти слухаючи слова Шевченка "І чужому научайтесь" свого не цурались.

Дитячі світлички приходять на допомогу батькам у національному вихованні дитини. Українська світличка це перша школа, що зроджує почуття приналежності до українського середовища. Дитина бачить, що не тільки вона і її родина вмільють говорити по-українськи. Там, у світличці, у гурті продовжується формування української душі, яке має свій початок дома.

У світличках дитина навчиться, як жити й бавитись з другими. Вона набирає перших форм суспільної поведінки. Вона набуває почуття певності й самостійності.

В українській світличці дитина має нагоду запитатись і подружитись з другими дітьми. Вона чує свою рідну мову від учительки й від своїх однолітків. Вона відчуває приналежність до якоїсь групи. Там є другі діти такі, як вона! І це для малої дитини є дуже важливе.

В українській світличці дитина збагачує свою мову, бо чує її в грах, в піснях, віршах, в забавах і казках, а українська мова є підставою збереження української ідентичності. В українській світличці дитина чує українську музику й вивчає українські пісні. В нашій світличці ми граємо тасьми, на яких є накручені українські пісні. Діти працюють у класі, а музика майже цілий час грає. Як приходить час співати, то пісні не є такі чужі. Навіть діти, що слабо

говорять по-українськи, люблять співати. Та музика залишиться з дитиною, навіть як вона забуде слова.

На кінці хочу підкреслити, що підставою виховання української дитини є українське дошкілля. В світличці дитина знайомиться з нашою молитвою, піснями, звичаями й традиціями. Вона вправляє і покращує свою українську мову й пізнається з другими українськими дітьми. Світличка прищеплює дитині любов до України й всього українського. Вона допомагає затримати українське "я". Що дитина навчиться до шостого року, то буде пам'ятати ціле своє життя.

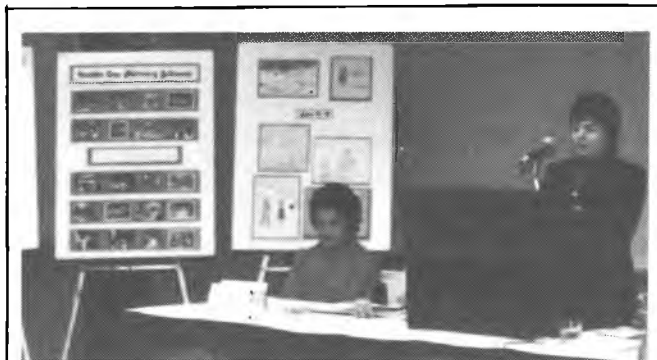
Надія Пилипишин Літепло:

По одержанні Bachelor of Arts Degree від LeMoynе College у Супракюз, Нью-Йорк, ходила до Fairleigh-Dickinson University на курс навчання в методах Монтесорі. Там, по закінченні однорічної практики під наглядом фахової учительки Монтесорі, одержала Монтесорі сертифікат для навчання дітей від 2½-6 років.

Перебуваючи в Бофало, Нью-Йорк, закінчила вищі студії в State University of New York — у Бофало, та дістала Master of Science Degree in Education. Вона також має стейтсову посвідку на право вчити в світличках, садочках і нижчих класах в стейті Нью-Йорк.

Крім формальної освіти удосконалює своє знання виховуючи трьох синів.

Н. Літепло є членкою American Montessori Society вже п'ятнадцять років. Вона вчила в

*Під час XX-ої Конвенції США, Надія П. Літепло брала участь в панелі на виховну тему.
During the 20th UNWLA Convention, Nadia P. Litemplo participated in panel discussions on educational topics.*

світличках Монтесорі в місті Нью-Йорк і в Бофало, і працювала з дволітніми дітьми в Елкат Монтесорі Школі в Ардслі, Нью-Йорк.

У 1982 р. помагала зорганізувати українську світличку в Йонкерсі, Нью-Йорк і від того часу є однією з учительок.

Під час XX-ої Конвенції США, Н. Пилипишин Літепло брала участь в нарадах Виховної Комісії, де виголосила свою доповідь "Виховання української дитини у дошкільному віці". Торішнього року, в числі 9-10 "Нашого Життя" Н. Літепло було пропущено на знімці. Отож подаємо знімку її і просимо в неї вибачення.

БОГИНЯ

МИКОЛА РУДЕНКО

Усе, що є жіночого в природі —
І вроду і жагу жіночих сліз,
І ту пісенність, що живе в народі,—
Я на коханий образ переніс.

Сама Природа з сонцем в чистім зорі,
Сама Субстанція, саме Буття
З твоім обличчям вийшли поміж зорі,
Щоб на планетах сіяти життя.

І часто я під вітру голосіння
Тобі молився, ждав твого тепла,
Коли, з долоні сіючи насіння,
Ти по Чумацькому Шляху ішла.

Твій плащ — багрянець вранішнього неба.
З протуберанців сонячних — вінок.
В своїх молитвах я поклав на тебе
Усе, що є найкращого в жінок.

Але шепнула мить лиха та чесна,
Що в тебе є проста, як сіль, вина;
Що ти, можливо, по душі небесна,
А тілом, як усі жінки —
Земна.

Мене ударила тяжка знемога:
Обсіли думки безпросвітні, злі —
Як в дні, коли з душі забрали Бога
І зруйнували церкву у селі.

І мусів я в тюремному застінку
Знов набувати істин прописних,
Що не Богиню я кохав,
А жінку —
Богині десь
По той бік справ земних.

Проте я вірю, що не все загине
Із мрій моїх:
Є те, що залиша
Тебе в небеснім образі, богине —
Твій розум
І твоя свята душа.
15. І. 1980.

Вірші М. Руденка з невиданої збірки "Вірші, написані на тюремній стіні", 1979-1980.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
203 SECOND AVENUE
NEW YORK, NEW YORK 10003

ВІДКРИТИЙ П'ЯТЬ ДНІВ НА ТИЖДЕНЬ
/КРІМ ПОНЕДІЛКА І ВІВТІРКА/
ВІД ГОД 1 — 5 ПО ПОЛ.

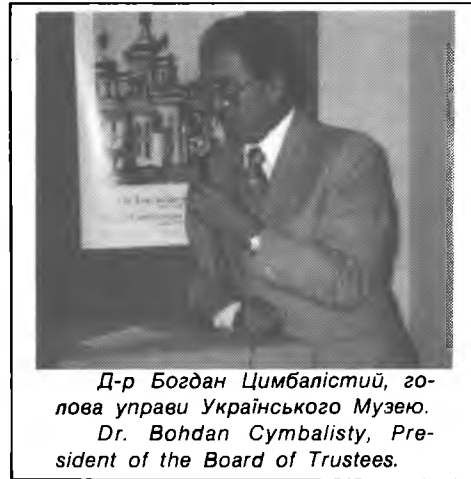
ОСИП ДАНКО

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ В НЬЮ-ЙОРКУ

Цьогорічні загальні збори Українського Музею відбулися в неділю, 19-го травня 1985 р. в Нью-Йорку в домі, власниками якого є Союз Українок Америки та Український Конгресовий Комітет. В зборах брали участь 59 індивідуальних членів і 10 представників відділів США та заступлені мандатами дальші 25 відділів США. Зборами керувала одногосно голова Президії Іванна Ратич, професор Ратгерського Університету, а секретарювали Віра Скоп та Осип Данко.

Звітували про діяльність Адміністрації та Управи Музею директор Музею, голова Управи та скарбник. Зокрема обширним і детальним був звіт директора Музею, Марії Шуст. Вона звітувала за 1984 р. та перші п'ять місяців 1985 р.. Темою звітів були такі справи: нові поповнення — шляхом закупу та дарунків — колекції образотворчого, етнографічного й історичного відділів та бібліотеки Музею, як також діяльність цих відділів; виставки влаштовані Музеєм в звітвому періоді, включно з двома пересувними виставками та їх успіхи; освітні програми й спеціальні імпрези, які притягали велике число учасників; придбання фондів, зокрема від американських установ; активна співпраця з американськими музеями та іншими культурними установами; зв'язки з українською, як також американською пресою та телевізійними й радієвими програмами. Підкреслено було велику важливість допомоги добровольців для справного функціонування Музею. Загальну характеристику праці Управи й Екзекутиви Музею та працю різних комісій Управи, а також спільної праці з Адміністрацією звітував голова Управи, д-р Богдан Цимбалістий. Він окремо зупинився над пекучою проблемою придбання нового приміщення для Музею та над переговорами з Управою Українського Народнього Дому в Нью-Йорку в справі евентуального місця для Музею у відновленому домі. Під час загальних зборів переговори в цій справі ще продовжувалися. Про фінансовий стан Музею звітував скарбник, Олександр Тишовницький. Він назвав 1984 рік добрим і успішним роком, але вважає, що нові завдання, включно з закупом будинку будуть великим викликом для Музею. (Обширний і багато ілюстрований Річний звіт Музею отримують поштою всі ті члени, які не могли бути на Загальних Зборах). Всі звіти, включно із звітом Контрольної

Фото: І. Рожанковська

Д-р Богдан Цимбалістий, голова управи Українського Музею.
Dr. Bohdan Cymbalysty, President of the Board of Trustees.

Комісії, Загальні Збори прийняли одногосно.

З-поміж багатьох цікавих і важливих справ обговорених у звітах та пізнішій дискусії над ними, зупинимося тут тільки на трьох питаннях. Із звітів видно дуже наочно, що Музей постійно удосконалює і поширює свої програми і, хоч часто висліди його праці не зразу помітні, проте він здобуває нові успіхи і є динамічною й успішною установою, замітною ще й тим, що він має спроможність нав'язувати й утримувати зв'язки з американським доквіллям. Як співпраця з іншими американськими музеями та урядовими й приватними установами, так і зв'язки Музею з середниками масової інформації є справді дуже живі й добрі. Виставки Музею притягають багато відвідувачів, при чому між цими відвідувачами далеко більше наших американських співгромадян неукраїнського роду, ніж самих українців. Підставу для цього відрядного явища дало рішення США поставити Музей на широку громадську базу. Крім того — і це не менш важливе — успіхи Музею треба завдячувати тому, що Адміністрація Музею на чолі з директором, Марією Шуст — це люди нової генерації, люди, які виростили й виховувалися в Америці рівночасно в двох школах, двох культурах, двох світах — українському й американському. Вони розуміють обидва ці світи, а при тому вони віддані ідеї служіння культурним інтересам і потребам як української громади так і ширшого американського су-

*Марія Шуст. Директор Музею.
Maria Shust. Director of the Museum.*

спільства. Треба ще додати, що і в Управі Музею присутність людей цієї нової генерації дуже помітна, і працюють вони там разом з людьми інших, старших генерацій гармонійно й продуктивно. Союз Українок Америки, творець Українського Музею, може бути вдоволений з дотеперішнього розвитку Музею.

Інша важлива справа, що була порушена в цьому горічких звітах і дискусії — це роля і важливість підтримки Музею його членами та загалом української громади. Це сильне українське запліччя надзвичайно важливе для цілоти праці й розвитку Музею, але воно зокрема важливе у змаганні Музею за здобуття фондів від американських урядових установ та приватних фондаций. Одно слово, чим більша підтримка Музею його власним членством і українською громадою в цілому, тим більша його спроможність здобувати фонди від стейтових і федеральних урядів та приватних фондаций, оскільки майже всі такі дотації поставлені на базу так зв. дорівняльних фондів. Мабуть, не треба тут згадувати, що як за місце в *Нью-Йорк Таймсі* чи іншій газеті або телевізійній програмі, так і за грошеві дотації Музей мусить змагатися з багатьма і часто непропорційно сильнішими американськими музеями чи іншими культурними й науковими установами й організаціями.

Уже в звітах голови Управи та директора Музею було підкреслено потребу нового приміщення для Музею, але в дискусії після звітів на цю справу поставлено такий наголос, що вона стала доміантною справою цих Загальних Зборів. Під кінець дискусії над цією справою учасники зборів підтримали рясними оплесками виступ меценаса Романа Гуглевича, коли він сказав, що "Музей ще цього року повинен набути будинок. Це є в межах можливого. А якщо цього не зробимо в найкоротшому часі, то це

різко негативно відіб'ється на долі цієї такої успішної культурної одиниці, що потрапила здобути визнання й признання своїх і чужих". В подібному дусі і з такою самою наполегливістю виступали пані Со-Софія Геврик, д-р Климентій Рогозинський та інші. Висновок з цієї частини дискусії можна б висловити у формі такого заклику: Крім організування нових виставок та поповнювання музейних колекцій, вся увага керівництва Музею повинна бути зосереджена в новій каденції на придбанні в можливо найближчому майбутньому нового будинку, відповідного до призначення і потреб Музею.

На пропозицію Номінаційної комісії Управу Музею поповнено вибором однієї третини нових членів на час наступних трьох років, Отже після уконститування склад Управи такий: голова Управи і Екзекутиви Богдан Цимбалістий; Екзекутива: Іванна Рожанковська, Тит Геврик і Осип Данко — заступники голови, Олександр Тишовницький — скарбник, Віра Скоп — секретар, Марія Савчак, Олег Декайло,

*Олександр Тишовницький,
скарбник.
Alexander Tyshovnytsky, Treasurer.*

Ольга Ставнича, Татяна Тершаковець, Оксана Тишовницька — члени Екзекутиви. Члени Управи: Лідія Гладка, Наталія Даниленко, Любов Дражевська, Ярослав Кіндрачук, Ірена Кушнір, Юрій Павлічко, Христина Потічна, Олімпія Роговська, Оксана Тритяк, Ольга Тритяк, Зенон Фещак, Іван Флис, Софія Зайнінгер. Контрольна Комісія: Надія Бігун, Роман Гуглевич, Богдан Котис, Олег Ратич і Віра Шумейко.

У висліді цих Загальних Зборів, що проходили в дуже серйозній, але дружній атмосфері новообрана Управа прийняла на себе обов'язки, виконання яких вимагатиме не тільки повної напруги її власних сил і спроможностей, але також і старань всієї української громади в ближчих і найбільш віддалених стейтах. Український Музей у Нью-Йорку був створений і є проваджений як спільне добро всього нашого суспільства у всіх стейтах, він відданий служінню загальним українським інтересам і виконує він цю свою місію краще ніж громада сподівалася.

КОНКУРС ФОНДУ ІМ. ЛЕСІ І ПЕТРА КОВАЛЕВИХ

ЛІТЕРАТУРНИЙ КОНКУРС

Комісія фонду ім. Лесі і Петра Ковалевих пригадує шановним авторам про проголошення чергових конкурсів. Проголошуємо літературний конкурс на історичну повість, або оповідання. Тему можна зачерпнути з будь-якого відтинку української історії.

Реченець конкурсу: **31-го грудня 1985 року**. Твори повинні бути написані на друкарській машинці у трьох примірниках. Допускається до конкурсу теж твори, які вийшли друком у 1985 році. Твори, підписані псевдонімом, повинні мати теж залучену конверту з прізвищем автора. Склад журі й висота нагород будуть подані пізніше.

НАУКОВИЙ ІСТОРИЧНИЙ КОНКУРС

Проголошується теж науковий історичний конкурс на історичну працю (монографію).

Темою може бути будь-який відтинок історії України. Рукопис повинен обіймати найменше 100 сторінок машинопису в трьох примірниках. Допускається до конкурсу теж наукові твори, які вийдуть друком у 1986 році.

Реченець конкурсу: **31-го грудня 1986 року**. Склад журі й висота нагород будуть проголошені пізніше.

Твори обох конкурсів слід надсилати на адресу:

**Ukrainian National Women's League of America, Inc.
108 Second Ave.,
New York, N. Y. 10003**

Вісті з Централі

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА 1984 Р.

Наші щирі поздоровлення таким стипендіятам СУА, які закінчили студії; щира подяка їхнім спонсорам!

СТИПЕНДІЯТИ

Теодозія Борушок
о. Нівалдо Козлінський
Ероніма Корчагін

Марія Бернадета Лукавий
Зиферіна Ляховська с.
Селіна, СКСА
с. Селія Тереса Мельник
Терезія Недопитальська
(мати 4 дітей; 2 внуків)
Тереса Прокопіо
о. Богдан Флейтух
Люїс Карло Шафранський

Анатолій Щириця
Марія Любіна Юлик
Доротя Яремчук

СТУДІЇ

Мед-сестра
Теологія
Учит. семінар

Учит. семінар
Мед-сестра

Соціологія
Педагогіка

Учит. семінар
Теологія
Цивільна інженерія

Книговодство
Педагогіка
Педагогіка

СПОНСОРИ

Подружжя Кладко
С. Юскевич
п. Сокологорський
Б. Борисевич
Віра Левицька
Подр. Е. Наливайко

Подр. Е. Наливайко
102-ий Відділ СУА

Подр. М. Бойчук
С. Юскевич
Укр. Асоц. Вашингтон, ДК
Д. Козак
Г. Федорук (Австралія)
Подр. З. Петеш
86-ий Відділ СУА

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА 1985

З приємністю вітаємо нових студентів університету, наших стипендіятів. Поздоровляємо їх разом з своїми спонсорами:

СТИПЕНДІЯТИ

Марій Гаврилюк
Тереса Гардаш
Евген Дідур
Марія Закалюк
Марко Лавринюк
Петро Лісовий
Анна Навроцька
Евген Шмулик

Анна Лукіян Юлик

СПОНСОРИ

Укр. Асоц. Вашингтоні, ДК
І. Полотнянка
д-р Т. Кмета
Укр. Асоц. у Вашингтоні, ДК
Надія Мандрусяк
Іван Вовк
Н. Кліш
бл. п. Степан Бобиляк,
тепер Г. Бобиляк і
членки 70-го Відділу СУА
Подр. Я. Масюки

Вищезгадані це кількالكітні стипендіяти СУА, крім них вступили на вищі студії ще й інші.

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА
ЧИ ЗНАЙДУТЬСЯ СПОНСОРИ ДЛЯ ЦИХ УЧНІВ І СТУДЕНТІВ?

Повідомляємо, що 77 стипендіатів чекають спонсорів. Допоможіть нам заопікуватися ще й цими українськими дітьми! Станьте в ряди спонсорів. За інформаціями просимо звертатися до референтки стипендій СУА на **НОВУ АДРЕСУ**:

UNWLA INC SCHOLARSHIP PROGRAM
c/o Mrs. Anna Krawczuk
18 Telegraph Hill Road
Holmdel, New Jersey 07733

НА СТИПЕНДІЙНУ АКЦІЮ СУА

Вплатили від 1-го до 31-го травня 1985 р.:

600.00 дол.: 102-ий Відділ СУА
500.00 дол.: О. Левицька, Філадельфія
400.00 дол.: Українська Асоціація Округу Вашингтон
350.00 дол.: Б. і А. Кравчук, Мейпелвуд (через 86-ий Відділ СУА); Б. і Р. Федасюк, Берклей Гайтс (через 86-ий Відділ СУА)
300.00 дол.: А. і В. Самофал, Глен Спей
250.00 дол.: М. Бачинська, Елмгурст, Н.Н., Чікаго; О. і В. Роговські, Нью-Йорк (через 83-ий Відділ СУА); д-р А. і Б. Якубович, Скенектаді (через 99-ий Відділ СУА)
200.00 дол.: 55-ий Відділ СУА, 99-ий Відділ СУА, С. Бойчук, Вашингтон (через 78-ий Відділ СУА); Д. Вільдер, Тукедо; д-р П. і І. Джуль, Грос Пт. Шорз; З. і Ю. Петеш, Чікаго; М. Цьолко, Газбрук Гайтс (через 75-ий Відділ СУА); д-р С. і Я. Яблонські, Детройт
175.00 дол.: 91-ий Відділ СУА
150.00 дол.: 97-ий Відділ СУА; Р. і Н. Бергеншток, Бофало (через 97-ий Відділ СУА); Т. і О. Правак, Бофало (через 97-ий Відділ СУА)
135.00 дол.: У пам'ять бл.п. Ольги Антоняк
100.00 дол.: О. і Ю. Головацькі, Форт Льютердейл; С. Душенко, Бофало (через 49-ий Відділ СУА); М. Кладочний, Бофало (через 49-ий Відділ СУА); д-р М. Перейма, Бофало (через 49-ий Відділ СУА); Ю. Полянська, Елізабет (через 24-ий Відділ СУА); О. Шандор, Едісон
75.00 дол.: Б. і О. Козак, Колюмбія
50.00 дол.: М. Бонар, Нью-Йорк (через 72-ий Відділ СУА); д-р М. Конох, Бофало (через 49-ий Відділ СУА); М. Рудик, Нью-Гейвен; А. Федорак, Бофало (через 49-ий Відділ СУА)
30.00 дол.: О. Миськів, Аліквіна
25.00 дол.: М. Луців, Бронкс
20.00 дол.: М. Івахів, Дел'ю (через 49-ий Відділ СУА)
15.00 дол.: (через 91-ий Відділ СУА); Я. і А. Кіндрачук, Алентовн; А. і О. Кіла, Алентовн; І. і М. Федорів, Алентовн; Н. Цегельська, Алентовн; Ю. і А. Цегельські, Алентовн.

Щиро дякуємо

Тайсса Турянська,
скарбник комісії стипендії СУА

Замість квітів на свіжу могилу бл.п. **Ольги Антоняк** зложили **135.00 дол.:** М. Бораківська, О. і М. Гельбіг, В. і Б. Кульба, Ю. і П. Савчак, К. Семанишин, І. і Н. Федорів, Т. і Т. Хархаліс, Я. і М. Яремович

У світлу пам'ять незабутньої, дорогої нам бл.п. **Маріі Гриневиц** уроджена Шумська, замість квітів на свіжу могилу складаємо **40.00 дол.** на Стипендійну Акцію СУА, а родині висловлюємо щире співчуття. **Юлія і Омелян Логуші й доні: Надя Шимоняк, Марія Г'лясгов.**

У світлу пам'ять мого вуйка й тети сп.п. **Сергія та Надії Колінських,** складаю на Стипендійний Фонд в Парагваю **100.00 дол. Оксана Шандор.**

У 15-ту річницю смерті мого чоловіка бл.п. **Володимира Левицького** складаю **500.00 дол.** на стипендії для учнів у Бразилії. **Ольга Левицька.**

Замість квітів на свіжу могилу бл.п. **Анни з Кульчицьких Полянської** родина та приятелі зложили **1,020.00 дол.** на Стипендійний Фонд СУА — для учениці Учительського Семінаря в Місіонес, Аргентині. **50.00 дол.** — Е. Білецька, М. і О. Гнатейко, Б. і А. Кравчук, д-р Ю. і Д. Кульчицькі, О. Попович, д-р А. і Я. Фаріон, В. і Н. Чапленко; **40.00 дол.** — Р. і Р. Оберляйтер; **30.00 дол.:** М. Банах, Е. і Н. Змії; **25.00 дол.** — С. і Р. Берарді, Д. Витанович, Л. і Г. Гураль, В. і Н. Клапішак, М. і Г. Кравчук, А. і В. Малкович, М. і Т. Мелешко, М. і Л. Пежанські, І. Сигалів, Ю. і О. Стеранка, Я. і Т. Туранські; **20.00 дол.** — О. і М. Гельбіг, Б. і Д. Колатало, Н. і Й. Кравчук, І. і В. Рондяк, І. і Д. Турянські; **15.00 дол.:** Б. і Л. Крамарчук, Л. і Д. Пенцак, І. і З. Терлецькі; **10.00 дол.:** І. і К. Гапій, І. і О. Голинські, Л. Гуралечко, І. Федів, Я. і О. Івасечко, В. і Н. Качмар, І. Крамарчук, В. і Ц. Зарицькі, Я. і Б. Жеребецькі, В. Мицьо, О. і Я. Олесницькі, Я. і Я. Петрух, Я. і Я. Рублі, Я. Сонків, Я. і М. Яцусь

Замість квітів на свіжу могилу бл.п. **Романа Скоробогатого** складаємо **25.00 дол.** на сиріт у Бразилії. Родині Покійного висловлюємо наші найщиріші співчуття. **д-р Остап і Віра Тершаковці.**

Donation of \$25.00 for the Student Fund (UNWLA, Inc.) in honor of the birth of my great-niece **Rachel Kalur. Mildred Luciw (member of Branch 72).**

100 ТИСЯЧНИЙ ФОНД ІМ. ОЛЕНИ ЛОТОЦЬКОЇ

з призначенням на працю організації та забезпечення її майбутнього.

У МІСЯЦІ ЧЕРВНІ 1985 Р. ВПЛИНУЛО:

11-ий Відділ СУА, Трентон, Н. Дж.	100.00 дол.
45-ий Відділ СУА, Детройт Міч.	100.00 дол.
Катерина Коленяк , Вашингтон Д. С.	825.00 дол.
У рубриці "замість квітів" і подяк	30.00 дол.
Разом	1,055.00 дол.
Досі вплинуло:	54,623.00 дол.
Разом:	55,678.00 дол.

У третю річницю смерті мого дорогого й невіджалуваного чоловіка бл. п. **Михайла Саґатого** складаю через 103-ий Відділ СУА в Гемпс-теді суму **30.00 дол.** на Фонд СУА ім. Олени Лотоцької. **Стефанія Саґата**

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій

XXXVII РІК ВИДАННЯ

ЛИПЕНЬ/СЕРПЕНЬ 1985

ЛІТЕРАТУРНИЙ КОНКУРС

Літературний Конкурс СФУЖО був започаткований у 1960 р. з ініціативи й під протекторатом Марусі Бек, тоді радної м. Дітройту. Він був призначений для жінок-письменниць або таких, що хотіли ними стати. Рік за роком ішли ці Конкурси впродовж 60-их і 70-их років. Кожного року змінювалась тема Конкурсу, а також було запрошене інше журі.

Тепер змінились теми Конкурсів. Маруся Бек проголосила інший Конкурс (збирання вісток про Україну в англійській пресі), а й появились інші Конкурси, як Літературний Конкурс ім. Івана Франка й Конкурс родини Ковалевих. Однак, хоч ці Конкурси діють, поруч них може існувати ще один. Століття українського жіночого руху наказує нам продовжувати його, хоч би для прославлення цієї дати.

Тому оцим проголошуємо ХІХ Літературний Конкурс СФУЖО, що постав заходом Марусі Бек з Фонду Літ. Конкурсів СФУЖО. Темою ХІХ Літературного Конкурсу СФУЖО буде поетичний твір. З огляду на 100-ліття українського жіночого руху, один з них буде присвячений українській жінці і її змаганню до великої мети. Другий вірш може бути

ліричний чи драматичний на будь-яку тему, залежно від замілювання чи таланту авторки. Як і давніш, цей Конкурс проголошений для жінок-письменниць і тих, що хотіли б ними стати.

Нагороди будуть призначені з Фонду Літ. Конкурсу СФУЖО по 100.00 дол. за найкращий вірш — чи то в честь 100-ліття жіночого руху, чи то за найкращий вірш на іншу тему.

Журі вже вибране й складається з Лідії Бурачинської, Ірини Пеленської і д-ра Остапа Тарнавського. Всі проживають у Філадельфії.

Реченець Конкурсу назначений до 31-го грудня 1985 р. Учасниці Конкурсу повинні прислати свої твори у 3-ох примірниках під псевдонімом, а справжнє ім'я авторки повинно бути залучене в окремому запечатаному конверті. Вірші прислати на адресу:

WFUWO's Financial Committee
6934 Ditman St.
Philadelphia, Pa 19135

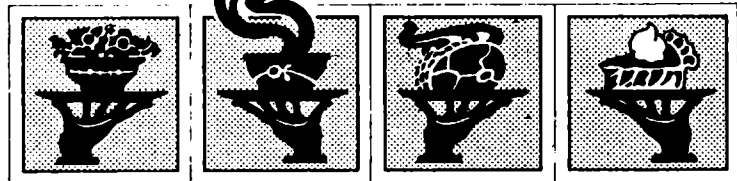
КОМІТЕТ ЛІТЕРАТУРНОЇ НАГОРОДИ

ХОЛОДНА ЮШКА З ОГІРКІВ

- 8 огірків (3½" кожний)
- 2 горн. йогурту
- 1 горн. охолодженого росолу
- 2 ложки оливкової олії
- 1 ложка часнику
- ½ чайної ложки солі
- ¼ чайної ложки білого перцю
- 2 ложки кропу

від ¼ горн. порізаних волоських горіхів

наше харчування

1. Огірки помити (шкірки не знімати), відрізати кінчики. Розрізати здовж, вибрати насіння, якщо велике. Покраяти огірки на квадратики. Висипати огірки в ситко, посолити і легко помішати. Дати постояти ½ години, час від часу перемішувати, щоб забрати зайву рідину й гіркоту.

2. Змішати йогурт, олію, час-

ник, горіхи й росіл в середнього розміру мисці. Добре все вимішати.

3. Обсушити огірки паперовим рушником. Обсипати білим перцем і додати до юшки. Накрити миску поставити до холодильника на пару годин або на добу.

4. Перед подаванням, додати кропу.

Що з'ясувати?

Ludmila Alexeyeva. SOVIET DISSENT: CONTEMPORARY MOVEMENTS for NATIONAL, RELIGIOUS and HUMAN RIGHTS. Middletown: Wesleyan University Press, 1985. 521 pp. \$35.00.

Недавно вийшла нова книжка в англійській мові про старі проблеми у Радянському Союзі. Книжка має заголовок *Soviet Dissent*: сучасні рухи за національні, релігійні та людські права.

Автором праці є дисидентка Людмила Алексеєва, членка Московської Гельсінкської Групи, яка виїхала на Захід у 1977 році.

Критики правильно звать цю книжку "каталогом", бо це документальна праця, яка охоплює історію дисидентського руху в Радянському Союзі, починаючи від 1960-их років. Авторка пише про "рухи для самовизначення", а між ними є український національний поруч з національними рухами грузинів, вірменів та балтицьких народів, еміграційні рухи жидів та радянських німців. Авторка теж пише про релігійні рухи баптистів, пентакостів, 7-днів адвентистів, та справи російської православної Церкви.

Справи українського руху правозахистниці пояснює у першому розділі своєї 521 сторінкової праці.

Людмила Алексеєва, яка працювала у видавництвах Радянського Союзу, збирала та досліджувала матеріали на книжку протягом шістьох років. У 1984 році книжка вийшла російською мовою, у видавництві "Хроніка" в Нью-Йорку. Після довгих старань, видавництво *Wesleyan University Press* видало книжку англійською мовою. Комерційні видавництва не хотіли опублікувати праці на таку тему.

Перекладачі цієї вартісної документації — Керол Пірс та Джон Глед. Фондація Форда дала фінансову підтримку.

Ілюстрована книжка (із фотографіями дисидентів) коштує 35.00 дол. Можна її придбати від Весіліан Прес та в книгарнях.

Віра Колос

НАДІСЛАНІ КНИЖКИ

АНДІЄВСЬКА, Емма. *Спокуси Святого Антонія*. Поезії. Мистецьке оформлення та ілюстрації Володимира Макаренка. Сучасність, 1985.

БУРЯКІВЕЦЬ, Юрій. *Рідного краю галузка*. Поезії. Нью-Йорк. Видавництво "Вільна Думка" 1985. 448 ст.

ГОВЕРЛЯ, Степан. *Грані культури*. До серії політичні лекції для української молоді. Лондон. Українська Видавнича Спілка, 1984. 184 ст.

ДІМА. *Осінь мереживо*. Поезії. Нью-Йорк, 1984. 52 ст.

КАРИЙ, Лук'ян. *Крах*. Документальний роман з часів Другої світової війни. Передрук самвидавного твору з України. Балтимор. Українське Видавництво «Смолоскип» ім. В. Симоненка, 1985. 564 ст.

ЛАВРІНЕНКО, Юрій. *Чорна пурга та інші спомини*. Обкладинка Лариси Лавріненко. Сучасність, 1985. 194 ст.

Мартилологія українських церков. Том II. Українська Католицька Церква. Документи, християнський самвидав України. Упорядкували Осип Зінкевич і священник Тарас Р. Лончина. Балтимор. Українське Видавництво «Смолоскип» ім. В. Симоненка, 1985. 839 ст.

БОГОСЛУЖБА У СВАГІЛІ акомпаньямент бубнів

Іде Господь під звуки бубнів,
І душі славу віддають під ритм,
який рутину зрушить
і рутину освятить.

Співають бубни під осанну
Вибивають такт життя
як трембіта трембітала,
як тремтіло трембітанням,
пульсувало,
вбивало,
невисказане, виболіле,
виспіване, невивілене,
життя ритму землі,
нерозділене океанами,
прив'язане пульсом
приземного земельного
загального зіспіваного
буття.

МіБ 1985

OUR LIFE

Monthly, published by Ukrainian National Women's League of America

VOL. XLII

July-August 1985

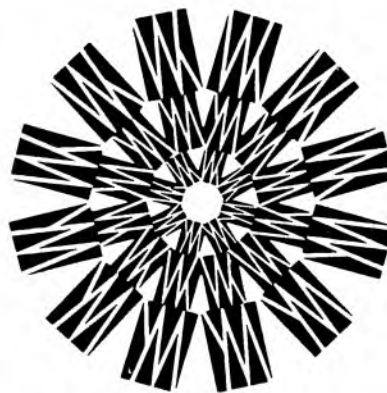
Editor: Marta Baczyński

"By the sea, by the sea..."

A view of the Atlantic, boardwalks, women and men dressed in linens and silks strolling in the expansive and elegant rooms of an ocean-hotel. A scene depicting turn-of-the-century resorts? No ... the setting for "Seaside Fete II" a fundraiser hosted by the Board of Trustees of the Ukrainian Museum.

The event which was planned to benefit the Ukrainian Museum Building Fund took place on Sunday, June 2, 1985. For the second year, it was held in the Essex and Sussex Hotel located directly on the Atlantic Ocean in Spring Lake, N.J. some 60 miles south of New York City. The Essex and Sussex built in 1914, in the tradition of grand hotels, with much of its original decor and furnishings preserved or re-created, afforded an opportunity, for at least one brief Sunday afternoon, to recapture the ambience of a lost era.

In attendance were 213 people who enjoyed an exhibit of sculptures and ceramics of Aka Pereyma. A buffet luncheon, followed by dancing to the music of Tempo Orchestra, was held in the expansive Crystal Ballroom with its mirrors, enclosed porch and view of the sea.

Guests were welcomed by Dr. Bohdan Cymbalysty, President of the UM Board of Trustees, who expressed gratitude to supporters of the museum. The compelling need for such an institution was understood by individuals, who through the years contributed to the Ukrainian Museum. Important as a center for preservation and research of the Ukrainian culture, its impact is felt in Ukrainian and non-Ukrainian communities, alike. Through contributions and donations, many people

*The "Seaside Fête II" reception.
Прийняття в готелі під час зустрічі над морем.*

Organizers of "Seaside Fete II" with members of the Board and the administration of the Museum.

Front row (l-r): Maria Bachynsky, Dr. Bohdan Cymbalisty.

2nd row: Julia Bachynsky, Maria Shust, Tatiana Tershakovec.

3rd row: Oksana Trytjak, Lidia Hajduczok, Olga Stawnychy, Olha Trytiak.

4th row: Daria Bajko, Dr. Joseph Danko, Alex Tyshovnytsky, Christine Potichny.

Організатори зустрічі над морем, члени управи й адміністрації Музею. В першому ряді (зліва): Марія Бачинська, д-р Богдан Цимбалісти, 2-ий ряд: Юліян Бачинський, Марія Шуст, Татяна Тершаковець. 3-ій ряд: Оксана Тритяк, Ліда Гайдучок, Ольга Ставничча, Ольга Гтитяк, 4-ий ряд: Дарія Байко, д-р Осип Данко, Олександр Тишовницький, Христина Потічна.

provided a basis for the initial needs of the museum. Fortunately, the Ukrainian Museum continues to expand and therefore, more funds are needed. Dr. Cymbalisty invited everyone to participate in the growing development of the museum.

A special thank-you was expressed to those responsible for planning the fundraiser, namely, co-sponsors Maria and Julian Baczynski, the Fundraising Deve-

lopment Committee, the museum administration and staff. Alex Tyshovnytsky, Treasurer of the museum, speaking in English, reiterated what was said by Dr. Cymbalisty and read a list of donations and pledges.

Generally, the criteria for judging the success of a fundraiser is the degree of enjoyment derived and, of course, by the financial response. By these standards, "Seaside Fete II" was a great success.

Pledges	\$ 14,028.00
Donations via pledges	1,225.00
Donations	6,020.00
Via mail	1,892.00
<hr/>	
Sub-total	23,165.00
Income from fundraiser	3,958.60
<hr/>	
Total	\$ 27,123.00

OLHA LISKIWSKY

ATTENTION!

77 pupils and students are waiting for scholarship sponsors. Please help us help these youngsters. Become a sponsor. For more information write to: UNWLA Scholarship Committee chairman — Anna Krawczuk. PLEASE NOTE THE NEW ADDRESS:

UNWLA INC SCHOLARSHIP PROGRAM
c/o Mrs. Anna Krawczuk
18 Telegraph Hill Road
Holmdel, New Jersey 07733

THE IMPORTANCE OF PLANNING

The success of any organization can be measured by its achievements, active membership or its financial status. But behind the smooth running functions, the fundraisers that earn a bundle, or the enthusiasm that brings members to meetings in droves, is the key to all this glory — good planning.

Nothing can be accomplished without strategy. Well, usually nothing worthwhile or long lasting. Behind every successful business campaign are hours of careful planning, strategic layouts, proposals and exchange of ideas. Projects are shaped, reshaped, destroyed and rebuilt from scratch to get the maximum benefit from the finished product. And so it should be with every undertaking if one expects to reap returns from it.

In our organization, the Ukrainian National Women's League of America, the enthusiasm is there as well as ideas, but the business acumen required to realize these ideas needs updating. Although vacation time is approaching, it would be worthwhile to look ahead toward the work for next Fall and perhaps view it in a more strategic manner.

In the May-June 1985 issue of CLUBWOMAN, a publication of the General Federation of Women's Clubs, Sandi Jones, GFWC Director of Junior Clubs, wrote a most helpful article titled "Planning — the Key to Success" in which she describes how planning ahead insures the success of any program an organization attempts to implement and what the main points of planning are.

Ms. Jones says that club leadership is in the management business. "The management process is likened to a circle divided into four equal parts: PLANNING, ORGANIZING, DIRECTING and CONTROLLING," she states and proceeds to explain each one.

"PLANNING refers to....establishing the objectives or goals to strive for and deciding the path to follow to

achieve the objectives — usually future oriented.

ORGANIZING refers to development of a system.- ..who will do what and who reports to whom.

DIRECTING refers to those activities involved with activating the organization structure. It focuses on leading the motivating members in the day-to-day or month-to-month performance of their assigned responsibilities." Here, Ms. Jones emphatically underlines that "communicating effectively and communicating the right thing," is most important.

CONTROLLING involves those activities designed to assure that what is actually achieved is what was intended or planned."

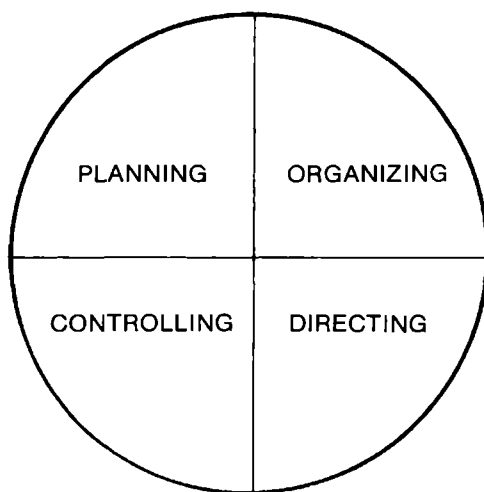
Armed with these directives, it is now necessary to engage the cooperation of the officers of the Branch in the planning process and charge each one with responsibilities for some part in a long or short term project. Job descriptions should be outlined so that each officer of the Branch has guidelines as to what she should do. But, says Ms. Jones, "goals can be changed, so do leave room for flexibility."

According to Sandi Jones and translated to the structure of UNWLA, directing is the sole responsibility of the Branch president or vice president, since those individuals communicate regularly with the Regional Council and indirectly with the general leadership of the organization.

At the membership level, each individual member is responsible for the controlling aspect in this grand management planning operation, keeping track of original goals and objectives as the work of the Branch progresses from one phase to another.

An important point to remember is that the program planned for the Branch must be "palatable" to the membership.

MANAGEMENT PROCESS

ABOUT WOMEN

WOMEN'S DAY — WHY MARCH 8?

On March 8, 1857, women from the garment and textile industry in New York City joined in a demonstration to protest their poor working conditions, low pay and a 12 hour workday. Their demands were: equal pay for all working women and improved working conditions. Although the demonstration was not altogether a success, it was an impressive beginning. For, three years later women formed their own union to fight for their demands. On March 8, 1908 another demonstration was held in which thousands of women took part. This demonstration also brought women's demands for legislation against child labor and for the right of women to vote, to the public's attention.

In 1910 a German labor leader Clara Zetkin proposed that March 8 be henceforth known as International Women's Day to commemorate the uphill fight of women for a better life. For the next six decades this day was observed mainly by socialist countries. In 1970 the United States also began to celebrate this day, due mainly to the efforts of the growing women's liberation movement.

WIFELY DUES

Skomars Magrath, the wife of the president of the University of Missouri has an unprecedented agreement with her husband — he is paying her \$30,000 of his \$100,000 annual salary — for serving as the official wife of a university president. The school-related responsibilities of a university teacher/president's spouse is a full-time job, as viewed by some people who find themselves in these situations. These women feel they deserve a salary for performing a function that falls outside their duties as wives.

CATALYST

CATALYST is the national nonprofit organization which promotes the full participation of women in business and the professions. It was founded in 1962 with the following goals:

- it works to further the upward mobility of women by helping change the attitudes and practices of corporate communities so that both women and men are maximally productive;
- it works to reconcile the needs of the workplace and the family by introducing new options for child care and by reassessing division of responsibilities within families so that women, as well as men are free to pursue their career with a minimum of stress;
- it works to stimulate an awareness among undergraduates and high school students of the

full range of career options, the realities of the workplace, and the implications of career and family goals.

CATALYST offers several programs which have as goals the upward mobility of women.

A. *Corporate Program* — helps women prepare for successful careers, to identify barriers to their productivity, to work with employers to find solutions that will enable women to reach their full potential and companies to benefit from this resource.

B. *Upward Mobility Program* — focuses on identifying barriers to women's productivity and career advancement.

C. *Corporate Board Resource* — a confidential service that helps corporations locate qualified women for their boards of directors.

D. *Women Directors' Roundtable* — serves as a forum for top-level women policymakers. This group is composed of women directors of Fortune 1300 companies.

E. *Career and Family Center* — founded in 1980, focuses on the most important issues facing working women and men today, and that is the need to find new ways to balance career and family life. The Center is instrumental in stimulating public awareness and in helping employers and families address the critical issues of child care, relocation, parental leaves of absences and flexible benefits.

F. *Corporate Child Care Resource* — established in 1982 to compile accurate information on the range of child care options available. It works through focus group-discussions, and regional meetings for human resources professionals, through individual consultations and publications of position papers, to help companies assess child care policy in relation to their corporate objectives, employee needs and local community resources.

G. *CATALYST on Campus* — a program designed to increase students' awareness of work and family options and to develop their understanding of career alternatives, child care options and the implications of various work and family decisions.

CATALYST offers a Library and Audiovisual Center with information on women and work. The Library answers about 30,000 personal, telephone and mail inquiries a year from corporations, professional and business women, the media, government agencies, high school and college students, job seekers, career changers and community organizations. The reference collection features over 6,000 vertical files which contain studies concerning two-career families, women in management, affirmative action and career development issues. The Audiovisual Center is a resource for films, videotapes,

and slide programs on women and employment. CATALYST also offers the first specialized bibliographical database on women and work called CATALYST Resources for Women, which is accessed through Bibliographical Retrieval Services (BRS), and is available to those with a computer terminal and accesses to BRS databases. It lists documents on issues such as flextime, job sharing, career opportunities and minority women, among others.

CATALYST also offers several publications dealing with critical issues concerning women, work and family.

To contact CATALYST write to:

CATALYST
14 East 60th Street
NY, NY 10022

PENSIONS APPROVED

In 1984 Congress passed the Retirement Act, a law which requires employers to offer automatic pre-retirement and retirement survivor benefits to employees' spouses. This legislation also reduces from 22 to 18 the age at which employers must begin counting time on the job

for vesting purposes — the number of years of employment required before an employee can qualify for pension or benefit. Estimates from the Employee Benefit Research Institute in Washington indicate that this new law creates the potential for the number of women receiving pensions to approach that of men, whereas in 1982 about 11% of women 65 years and older collected private pensions, compared to 27% of men in that age group.

HOME OR WORK?

A national poll conducted in 1970 indicated that 53 percent of the women surveyed said that motherhood was one of the best reasons for being a woman. In 1983 only 26 percent concurred with this. In a survey published by the *International Herald Tribune* on December 6, 1983, most women who work outside the home do so for the same reason men do — money. Thirty-two percent of the women said they worked to support their families, and 24 percent worked to support themselves. In 1970 only 18 percent of women who worked had said they were doing it to support a family.

BUTTERMILK RAISIN PIE

Before you frown at the mention of buttermilk, be assured that this pie is delicious. In taste and consistency it is similar to a cheesecake and although delightfully rich-tasting it is less expensive to make. So go ahead and try it — it's sumptuous and easy to make.

INGREDIENTS

1 cup dark raisins
2 tablespoons unsalted butter (at room temperature)
¾ cups sugar
4 large eggs
1 tablespoon all-purpose flour
1½ cups buttermilk
2 tablespoons dark rum
1 teaspoon grated lemon rind
2 tablespoon light brown sugar, optional
1 pie shell, partially baked and cooled.

METHOD

1. Preheat the oven to 350° F.
2. Toss raisins with flour and set aside.
3. In a mixing bowl, cream the butter and sugar. Add the eggs, one at a time, incorporating each into the creamed butter and sugar before adding the next.
4. When the mixture is smooth, blend in the raisins and the flour. Add the buttermilk, rum and lemon rind. Mix thoroughly.
5. Pour the filling into the pre-

pared pie shell and bake on the middle level of the oven for 45-50 minutes. The center of the pie filling should feel firm when pressed. A knife inserted into the center does not give a good indication. The pie will become more solid as it cools.

6. If desired, sprinkle brown sugar over the pie. Cover pie crust edge with foil. Broil 6 inches from heat for 1 minute until sugar melts.

7. Allow the pie to cool on a rack before removing it from the pie plate or before cutting it.

ХРОНІКА ОКРУГ

ОКРУГА НЬЮ-ЙОРК

Хроніка за 1984 рік

Голова Округу — Лідія Магун
Regional Council President — Lidia Magun

ВІДДІЛ	МІСЦЕВІСТЬ	ГОЛОВА
1-ий	Нью-Йорк	Л. Гой
21-ий	Бруклін	Е. Ройовська
35-ий	Озон Парк	В. Третяк
62-ий	Глен Спей	І. Кіндрачук
64-ий	Нью-Йорк	Х. Навроцька
71-ий	Джерзі Сіті	Е. Рубчак
72-ий	Нью-Йорк	А. Васильков
82-ий	Нью-Йорк	С. Серафин
83-ій	Нью-Йорк	І. Мокривська
89-ий	Кергонксон	С. Барановська
103-ій	Гемпстед	З. Зарицька
104-ий	Нью-Йорк	Р. Шуган
119-ий	Йонкерс	О. Крумшин

Під час Округного З'їзду, 16-го грудня 1984 р. перебрано управу в такому складі: Лідія Магун — голова, Надія Савчук і Анастасія Бродин — заступниці, Ольга Женецька — протоколярна й Євгенія Івашків кореспондентська секретарки, Дана Чехович — скарбничка. Референтки: Олександра Крумшин — організаційна, Оксана Ленець — культурно-освітня, Ярослава Трембіцька — виховна, Люба Артимишин — пресова, Лідія Черник — суспільної опіки, Софія Котик — зв'язків, Михайлина Баран — імпрезова, Олімпія Роговська — музейна й мистецька, Катерина Папуга — господарська. Контрольна Комісія: Емілія Ройовська — голова, Євгенія Рубчак, Уляна Ганущак, Віра Шпонтак і Розалія Полчій — членки. Віра Шуль — адміністратор домівки, Дарія Камінська — скарбничка. Хорунжі: Степанія Савка й Наталія Валько. Засідання управи відбувалися щомісяця, крім липня і серпня. Округа складається з 13 відділів.

ВИХОВНА РЕФЕРЕНТУРА

1-ий Відділ: реф. Іванна Мачай підготувала з дітьми точки до програми під час Просфори й "Свята Матері". У великодньому часі прочитала веселий вірш "Як пекти великодні калачі".

64-ий Відділ: реф. Дарія Костів продовжує упорядковувати матеріали які є надіслані до конкурсу "1000-ліття

Хрищення Руси-України". Надіслані рисунки-малюнки дітей були виставлені під час XX-ої Конвенції США з надією, що це заохотить виховників.

Референтка порушила справу участі дітей в конкурсі на конференції учителів 3-ої Округи Шкільної Ради в Нью-Йорку. Цей задум знайшов також підтримку представниці СКВОР-Люби Крупи.

83-ій Відділ: Реф. Дарія Генза. Відділ опікується світличкою та провадить ляльковий театр під керівництвом Ольги Гаєцької. Під час традиційної "Ялинка", школярі св. Юра й діти світлички відділу виступили в п'єсі О. Гаєцької "Ялинка в теплім краю".

89-ий Відділ: реф. Дарія Хухра була управителькою школи українознавства в першій половині шкільного року. Відділ опікувався світличкою, а в осені через брак заарестованих дітей мусів її розв'язати.

119-ий Відділ: реф. Х. Соневичька zorganizувала в лютому місяці світличку для дітей.

КУЛЬТУРНО-ОСВІТНЯ РЕФЕРЕНТУРА

1-ий Відділ: Михася Баран — реф. приготувала доповіді на ширші сходи на такі теми: "Мати Божа в українських колядках", "Катерина Десницька — королева Сіаму", "Українське походження тюльпанів", "Життя і творчість Миколи Хвильового" та "40-ліття від смерті Слуги Божого Митрополита Андрея". М. Данилюк висвітлила прозірки до історії США, а Л. Гой поділилася своїми спогадами з поїздки до Святої Землі.

21-ий Відділ: Марія Рейнарович і Марія Щерба — реф. На ширших сходах, 30. IX. 84, М. Світлій прочитала доповідь присвячену св. п. Патріярха Йосифа Сліпого. З нагоди відзначення 100-ліття жіночого руху, М. Рейнарович прочитала на цю тему доповідь.

62-ий Відділ: реф. Марія Оленська (до 15. III) і кооптована Ярослава Гунчак. Відбулися сходи в честь патронки відділу, Лесі Українки, на яких було виконано "Гришницю" Л. Українки. 12. IV. 84 був влаштований "День Матері". Для громадянства відбулося 15. XII. "В поклони Кир Андрееві Шептицькому".

64-ий Відділ: Комісія виконує працю референтки. Під час "Просфори" М. Даниш прочитала 2 новельки І. Керницького-Ікєра, а Г. Кіляр — власний нарис. У лютому відбувся авторський вечір письменниці Віри Вовк. У березні, спільно з Об'єднанням Українських Письменників "Слово" влаштовано зустріч з письменницею Докією Гуменною, з нагоди її 80-ліття і 60-ліття літературної діяльності. У травні, під час Свяченого, М. Барагура розповіла про великодні звичаї українського народу. У вересні, Л. Артимишин поінформувала членок про наукову конференцію в іллінойському університеті, в якій вона брала участь. У листопаді відбувся авторський вечір Уляни Любович. У грудні відділ відсвяткував свій 30-літній ювілей показом історичної ноші українки.

71-ий Відділ: Євгенія Рубчак — реф. приготувала програми на ширші сходи: з нагоди "Дня Державности", про О. Басараб, 40-ліття смерті Слуги Божого Андрея Шептицького.

82-ий Відділ: на ширших сходах, 11. III. 84 відзначено жінок-героїнь та 45-ліття Карпатської України доповідями І. Клим і О. Соневської. Також відбулися жалібні сходи у св. п. Блаженнішого Патріярха Йосифа. 7-го жовтня було відзначено, гостинною і програмою, 20-літній ювілей відділу.

83-й Відділ: Ірена Бехтольд — реф. В Українському Інституті Америки влаштовано вечір присвячений визначним жінкам. На ширших сходах доповідали: Н. Олесницький про "Сучасну жінку, її права й обов'язки", п. Скотар про "Маріонетки", А. Добрянський — "Праця в опері", М. Шморгай про біжутерію і дороги камені. Під протектором відділу, І. Мокривська двічі показувала виставку знімок з похорону Блаженнішого Патріярха Йосифа в Римі.

89-ий Відділ: Ярослава Аврамчук — реф. приготувала на ширші сходи доповіді на такі теми: "Історія різдвяних карток Степана Женецького", "Життєвий шлях і заслуги Параскеви Проценко-Багринівської", життєпис О. Кобилянської, "Життя і творчість Івана Франка", "Ганна Барвінок — письменниця". Три членки розповідали про свої враження з подорожей по Франції, Іспанії та Португалії. Разом з імпрезовою референткою було влаштовано, для громадянства "Відзначення 100-ліття українського жіночого руху". Головною доповідачкою була ред. Людмила Волянська.

104-ий Відділ: Ірена Собар — реф. зорганізувала такі програми: 24. 11. 84 Рома Шуган провадила розмову про визначних жінок українського театру; 23. III. Андрій Фарміга показав прозори зі своєї подорожі по Україні. У травні Р. Шуган доповідала про Наталію Кобринську з нагоди 100-ліття жіночого руху в Україні. 19. X. Ольга Ярух прочитала уривок з оповідання "Жіноче бідування" із збірки "Перший Вінок". У листопаді, Богдана Качала показувала як можна через компютер знаходити інформації для дослідів.

ІМПРЕЗОВА РЕФЕРЕНТУРА

1-ий Відділ: Соня Костюк і Катруся Папуга — реф. С. Костюк приготувала імпрези спільно з культурно-освітньою та виховною референтками, виголосила доповідь на Загальних зборах п. н. "Обов'язки членів". К. Папуга влаштувала успішний базар, що є головним джерелом прибутку на видатки суспільної опіки.

21-ий Відділ: Марія Щерба — реф. Улаштовано "Запусти", при співучасті всього членства. Для розваги пригравала оркестра "Блискавка". М. Рейнарович брала участь у сходах імпрезових референток, 13. березня.

35-ий Відділ: влаштував "Карт-Бронко Парті".

71-ий Відділ: Євгенія Рубчак — реф. приготувала "Запусти" з програмою та гостинною, День Матері (з подарунками) для членок та осінню забаву.

82-ий Відділ: влаштував "Різдвяну Зустріч" 21-го січня і "Свячене" 6-го травня, з фантовою лотерією.

83-й Відділ: Варка Бачинська — реф. Разом з виховною референткою влаштовано для дітей "Традиційну Ялинку". 20-ліття відділу відзначено бенкетом, програмою та забавою.

89-ий Відділ: Зеновія Ковальська — реф. Відбулися "Гарбузова забавка" та "День Подяки".

103-ий Відділ: В запустню неділю влаштований "Веселий Вечір" для членок та громадянства. Гуморески приготувала З. Зарицька.

104-ий Відділ: Анна Забняк — реф. улаштувала під час великоднього посту "Оселедець" — вечір розваги для молоді, 17-го березня. Зорганізувала традиційну забаву 19-го травня, а 8-го грудня улаштувала, як щороку "Андріївський Вечір" для дорослих.

119-ий Відділ: Л. Сохан — реф. 6-го травня відбулися христини відділу ім. Ольги Кобилянської. Хрищення провів о. шамб. П. Федорчук в присутності понад сто осіб: Іванни Рожанковської, голови СУА, кумів з делегаток відділів та гостей. Після цього відбувся святочний обід з мистецькою програмою.

МУЗЕЙНО-МИСТЕЦЬКА РЕФЕРЕНТУРА

1-ий Відділ: Віра Шуль — реф. як зв'язкова Українського Музею придбала для нього 32 члени, збирала вкладку від членок Музею, старі знімки з поселення в США й дрібні речі до крамнички, робила зразки прикрас на ялинку для курсів.

21-ий Відділ: став в 1984 р. меценатом Українського Музею.

35-ий Відділ: У квітні улаштували виставку українського мистецтва в публічній бібліотеці в Озон Парку, висвітлення прозорок та демонстрування писання писанок для американської публіки. Розпродали жетонів на 20.00 дол. та закупили цеглини на 100.00 дол.

62-ий Відділ: Галина Кандюк і Л. Костюк — реф. Під час великоднього базару улаштовано мистецьку виставку з кераміки та вишивок Г. Кандюк та Д. Сірко. Під час різдвяного базару влаштовано "українську кімнату" з ялинкою, килимами, вишивками, дідухом і святочним столом з 12 стравами; тут багато допомогла Л. Костюк. Пояснення американцям давала С. Геба. Г. Кандюк відшиває старовинні низинкові взори, які теж друкувалися в журналі "Наше Життя".

64-ий Відділ: Люба Артимішин — реф. брала участь в червні у науковій конференції на вибрані теми з української культури в Іллінойському Університеті в Урбана-Шампейн, де виголосила доповідь ілюстровану прозірками п. з. "Одяги української жінки в історичній перспективі". У вересні, референтка влаштувала при допомозі Х. Навроцької, показ історичної ноші під час фестивалю в університеті "Катедра Знання" в Пітсбургу, Па. В програмі відзначення 30-ліття відділу давала пояснення до показу тієї ноші, в Українському Інституті Америки. Референтка була координаторкою добровільних дижурів в Музею. Придбано одну членку до Музею. Членки чергувались в Музею.

71-ий Відділ: Євгенія Рубчак — реф. Влаштовано виставку українського мистецтва й великоднього стола в міській бібліотеці та мистецьку виставку у Ліберті Парку з нагоди фестивалю етнічних груп. Відділ приєднав 4 членки до Музею. Членки дарували вишивані речі до крамнички та книжки до музейної збірки.

82-ий Відділ: Ольга Трачук — реф. зробила консервацію 416 волинських взорів для Музею. Виготовляла таблиці взорів до "Нашого Життя" та придбала 2 знімки з першого поселення в Америці. Відділ та кілька членок закупили цеглини на купівлю нового будинку для Музею.

83-ій Відділ: Дана Чехович — реф. роздала багато апікацій на вступлення до Музею. Відділ придбав 2 членки для Музею.

89-ий Відділ: Зеновія Гулей — реф. влаштувала у великодньому часі успішну виставку українського народнього мистецтва в бібліотеці містечка Елленвіл, Н. Й., що тривала цілий місяць.

А заходом референтки, Марта Паш, Марійка й Наталка Гаврилюки показували на телевізійній станції писання писанок та розказували про їх походження. Придбано дві членки до Музею. Марія Стефанишин подарувала кожушок та вислано 100.00 дол. для Музею.

103-ій Відділ: Міля Захарія демонструвала писання писанок в клубі Клярк Гарденс. Коли відбулося "Інтернаціональне Різдво" в тому ж клубі ялинку прикрашено завдяки М. і З. Зарицьких, Х. Подолук, О. Курчак і Ю. Захарії. При цій нагоді роздано понад 100 лютючок про наші різдвяні звичаї.

104-ий Відділ: Кілька членок чергують в Музею, а Дарія Байко працює там, як адміністративний директор.

РЕФЕРЕНТУРА СУСПІЛЬНОЇ ОПІКИ

1-ий Відділ: С. Вацк та Е. Гарайда — реф. вислали 22 пакунки з одягом і книжками, на суму 591.00 дол. Відділ помагає сиротам в Бразилії, старечим домам в Аргентині та Бразилії та бабусі в Польщі. З добровільних пожертв створено "Стипендійний фонд" на виховання священиків. Референтки відвідують хворих і немічних людей.

21-ий Відділ: Ірина Кордуба — реф. вислала 7 пакунків до Бразилії. На потреби суспільної опіки проведено коляду в Брукліні. Хворих членок відвідували й висилали картки з побажанням з нагоди свят.

35-ий Відділ: Вислано 9 пакунків з одягом до Бразилії, заплачено 259.00 дол. Сироти-студенти отримали 130.00 дол., а українські втікачі з Польщі, 25.00 дол. Відділ фінансово підтримує школу українознавства в Озон Парк.

62-ий Відділ: Ольга Паливода — реф. На суспільну опіку видано 650.00 дол. Вислано пакунки до Бразилії, грошеву допомогу до Польщі, сестрам Жалібницям і стипендіятам в Бразилії, політичним в'язням та одноразову допо-

могу родині в Глен Спей. На фонд ім. О. Лотоцької складено 50.00 дол.

64-ий Відділ: Євгенія Корчинська й Марія Палідвор — реф. Вислано 6 пак. з одягом до Бразилії та 5 пак. і 20.00 дол. до Польщі. Через відділ, 7 спонсорів оплачують стипендії до Бразилії. Відвідали хвору членку в шпиталі й вислали святочні картки хворим членам. Д. Витанович (членка відділу) займається добродійною працею по ветеранських та міських шпиталях.

71-ий Відділ: А. Вішка й С. Білоус — реф. Вислано 2 пак. до Бразилії та 2 пак. й альбом взорів до Польщі. Відвідують хворих членок в шпиталях та по домах. К. Салюк (членка відділу) оплачує стипендію до Бразилії. З нагоди "Дня Батька" переведено збірку на цілі суспільної опіки.

82-ий Відділ: вислано 9 пак. до Польщі, 25 пак. з одягом і 6 пак. з книжками та журналами до Бразилії (заплачено 1,070.00 дол.). Приєднано одного спонсора стипендії до Бразилії. Відвідували хворих та опікувалися самітньою жінкою.

83-ій Відділ: Оріся Салаяк — реф. Відділ допомагає оплатити одній дитині з Пласту й з СУМ-а за перебування на літніх таборах. Також призначає 100.00 дол. як нагороду учениці-градуантці Академії св. Юра за визначне вивчення української мови. Серед членок проваджено збірку, зібрано 250.00 дол. на виховання священика, а 750.00 дол. на лікування хлопчика в Бразилії. Відділ оплачує журнал "Наше Життя" для двох бабусь. Вислано посилку до Бразилії та Польщі. Прибуток в сумі 170.00 дол. з виставки знімок з похорону св. п. Патріярха Йосифа призначено на різні цілі.

89-ий Відділ: Дарія Стасюк — реф. Зорганізовано продаж уживаних речей та одягу, чистий прибуток в сумі 173.40 дол. використано на висилку 2 пак. й грошей до Бразилії. вислано 100.00 дол. допомоги жертвам повені в Парані. З добровільних пожертв на "День Матері" зібрано 120.00 дол. Д. Хухра є спонсором стипендії і платить 75.00 дол. Передплачено журнал "Юнак" до Бразилії в сумі 40.00 дол. Референтка відвідує хворих і пише їм листи.

103-ій Відділ: вислав 10 пакунків до Польщі (на Лемківщину).

104-ий Відділ: Люба Патитучі — реф. зорганізувала та перевела 2 рази через Самопоміч в Нью-Йорку, роздачу сира й масла для старших і портебуючих в українській громаді. Вислано 2 пак. одяжі до Бразилії. Родина членки М. Радович оплачує стипендію в сумі 300.00 дол. для студента теології в Бразилії.

119-ий Відділ: С. Кулинич — реф. перевела збірки одягу та вислала 12 пак. до Бразилії. Переведено грошеву збірку серед членок щоб вшанувати пам'ять бл. п. Іванни Мудрої, та вислано 200.00 дол. сиротинцеві в Прудентополісі, Бразилія.

РЕФЕРЕНТУРА ЗВ'ЯЗКІВ

Відділи вислали своїх делегаток та голів відділів на ХХ Конвенцію СУА, що відбулася в травні в Гренд Гаят готелі в Нью-Йорку. Членки СУА взяли участь в протестаційній маніфестації проти русифікації України в 20-ліття поставлення пам'ятника Тарасові Шевченкові у Вашингтоні, Д. К. 16-го вересня.

1-ий Відділ: А. Натина була делегаткою до Об'єднаного Комітету міста Нью-Йорку. До Окружної Управи входять Л. Маґун, як голова й 4 членки.

Л. Гой є членом Контрольної Комісії Головної Управи СУА. Л. Маґун брала участь у семінарах улаштованих Краєвою Радою Жінок Америки.

21-ий Відділ: Делегатками на святкуванні 20-ліття 82-го Відділу були: І. Кордуба, Е. Ройовська, Т. Шайда, а на святкуванні 20-ліття 83-го Відділу була Е. Ройовська. Крім того, членки були присутні на імпрезах других відділів.

35-ий Відділ: Голова й 3 членки відділу відвідали конгресмена Амадо та подарували йому писанки. Відділ є членом УККА.

62-ий Відділ: Під час ХХ Конвенції СУА, відділ одержав відзначення.

64-ий Відділ: Відділ був відзначений між 35-ма іншими відділами на ХХ Конвенції СУА. Три членки є в Головній Управі, а одна членка є в Окружній Управі. У. Любич була редактором журналу "Наше Життя" і 2 членки належали до редакційної колегії журналу. Відділ посилав своїх представників на хрищення 119-го Відділу, на зустрічі з абсолютентками школи св. Юра, на Загальні Збори Музею, на 20-ліття 82-го і 83-го Відділів. Членки сліdkують за статтями й вістками про Україну. Коли відповідає, висловлюють подяку за прихильність, або справляють помилкові відомості.

71-ий Відділ: Голова репрезентувала відділ на Свяченому Організації Оборони Лемківщини, на бенкеті 90-ліття Українського Народного Союзу. Е. Рубчак представляла відділ на 20-літтю 83-го Відділу та на прощання пароха о. Височанського. Членки працювали в реєстраційній комісії ХХ Конвенції СУА.

89-ий Відділ: Ольга Василик — реф. Писали листи до конгресменів та сенаторів в обороні політичних в'язнів. Тримали зв'язок з американським клубом сеньйорів, міжнародним клубом та брали участь у бенкеті-бенефісі для "Першої Помочі".

103-ий Відділ: Улаштував в клубі "Клярк Гарденс" показ писання писанок й в різдвяному часі пояснювали українські звичаї та страви.

104-ий Відділ: старався підтримувати зв'язок з іншими відділами та українськими організаціями.

119-ий Відділ: співпрацює з церковними та громадськими організаціями Йонкерсу.

ПРЕСОВА РЕФЕРЕНТУРА

1-ий Відділ: Марія Мотиль — реф. приготувала хроніку відділу за 1983 рік, допис про діяльність відділу який був поданий до конвенційної книжки та написала допис до "Свободи".

21-ий Відділ: Марія Рейнарович — реф. написала допис про вечір присячений "Пам'ятним рокам Великого

Голоду". Марія Гуссаковська підготувала допис до конвенційної книжки.

35-ий Відділ: Анна Опарик — реф. написала хроніку відділу за 1983 р.

62-ий Відділ: секретарка Галина Біровець упорядкувала хроніку відділу за 1983 р. Єлисавета Геба, англомовна секретарка, подавала відомості до місцевої преси та радіостанції.

64-ий Відділ: Марія Барагура — реф. подавала інформації та оголошення до преси про заплановані імпрези і писала дописи про них. Упорядковує архів вирізків з преси про працю відділу й приготувала хроніку.

71-ий Відділ: Катерина Коць — реф. написала про загальні збори відділу, приготувала допис про виставку в бібліотеці та подала до "Нашого Життя". До конвенційної книжки подала опис праці відділу.

82-ий Відділ: Ірена Крамарчук — реф. написала хроніку відділу, повідомлення про вислід загальних зборів, про працю відділу (до конвенційної книжки) та допис з нагоди 20-літнього ювілею, який появився в "Свободі".

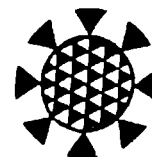
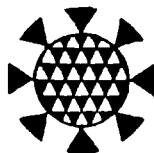
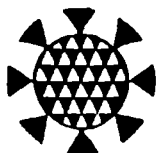
83-ий Відділ: Зірка Галів — реф. Дописи про діяльність відділу та про різні імпрези були подані в "Нашім Житті", "Свободі". Референтка написала хроніку за 1983 р., а О. Юзенів описала працю відділу до конвенційної книжки.

89-ий Відділ: Ольга Денисенко — реф. приготувала хроніку, написала звіт загальних зборів та посмертну згадку до журналу "Наше Життя". Збирає передплати за журнал від членок і від трьох осіб поза відділом. Відділ передплачує "Наше Життя" для Жіночої Секції при т-ві "Сокіл" в Кордоба, Аргентина. На Пресовий Фонд журналу вислано 120.00 дол. До місцевої преси було подано оголошення про курс писання писанок.

ГОСПОДАРСЬКА РЕФЕРЕНТУРА

1-ий Відділ: — референтка Евдокія Кріль разом з О. Кузьмин та А. Кусьнірчук приготували вечерю в день засідання Головної Управи. **82-ий** приготував гостину на 20-літній Ювілей Відділу, **83-ий**, (референтка Стефанія Савчук), приготував вечерю для Екзекутиви СУА перед ХХ-ою Конвенцією. **89-ий**, (референтка Марія Круг), приготував перекуску для учнів школи українознавства, підготував обід в "День Союзянки" на Союзівці та вечерю з нагоди "Дня Подяки". **104-ий Відділ** — Уляна Ганущак, Ольга Ярух, Рома Шуган та Марія Піх приготували смачний полуденок в день засідання Головної Управи. Базарі влаштували: **1-ий Відділ**, Катруся Папуга, **62-ий**, Евдокія Турянська, великодній і різдвяний з льотерією, **64-ий**, Галина Кіляр, **71-ий**, М. Куций, **35-ий** і **82-ий** влаштували продаж печива по два рази, а **103-ий**, один раз. Референтки всіх відділів приготували буфети на імпрези та каву й солодке на ширші сходини.

Люба Артимішин

РІЧНІ ЗБОРИ

48-ИЙ ВІДДІЛ, ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

Загальні річні збори відділу відбулися 19-го лютого 1984 р. На зборах була присутня голова філядельфійської Округи, Ростислава Матла.

Вибрано нову управу відділу в такому складі: Іванна Пенкальська — голова, Катерина Михайлюк — заступниця голови, Надія Кузьма — секретарка, Марія Колодій — скарбник, Надія Максимюк — помічниця скарбника.

Референтки: Стефанія Дмитрук і Анна Яворська — організаційні, Ольга Михайлюк-Білінська — імпрезова, Анастазія Сагатий — культурно освітня, Катерина Михайлюк — пресова, Ева Римарчук і Софія Клим — господарські, Олена Петрів — суспільна опіка.

Контрольна Комісія: Франка Кравченко — голова, Катерина Стефанів і Анна Прядка — члени.

Катерина Михайлюк,
пресова референтка

57-ИЙ ВІДДІЛ, ЮТИКА, Н.Й.

Річні загальні збори нашого відділу відбулися 10-го березня 1985 року. Зборами провадила президія в складі: Ірина Запаранюк — голова, Ксеня Антипів — секретарка.

До нової управи на 1985 рік увійшли: Ярослава Томич — голова, Ірина Запаранюк — перша заступниця голови, Марія Смолій — друга заступниця голови, Ксеня Антипів — секретарка, Ніна Женчак — скарбник.

Референтки: Ірина Запаранюк — культурно-освітня, Валя Шрам — виховна, Євгенія Ликтей — зовнішних зв'язків, Ксеня Антипів — пресова, Володимира Яцків, Осипа Кропельницька — суспільної опіки, Катерина Драгош — господарська.

Вільні члени: Софія Гнатів, Філомена Драгош

Контрольна Комісія: Володимира Величко — голова, Філомена Драгош і Олівія Яцковська — члени.

Ксеня Антипів,
пресова референтка

84-ИЙ ВІДДІЛ, НЬЮ-ЙОРК, Н. Й.

У неділю 28-го квітня 1985 р. 84-ий Відділ СУА, ім. Олени Степанів відбув свої загальні збори. Зборами провадила президія в такому складі: Віра Боднарук — голова, Марта Гайдук — секретарка. Окружну управу представляла заступниця голови — Володимира Демус.

До нової управи увійшли: Марія Дорожинська — голова, Віра Боднарук — заступниця голови та імпрезова референтка, Марія Ржепецька — секретарка, Стефанія Шандра — скарбник.

Референтки: Надія Хойнацька — культурно-освітня, Туня Грод — організаційна, Марта Гайдук — пресова, Таня Шпур — суспільної опіки, Уляна Павлинська — музейна, Ольга Стефанська, Антоніна Шкірлан і Галина Кокколюс — господарські.

Контрольна комісія: Володимира Демус, Катерина Черняк, Гельга Мізь.

Марта Гайдук
пресова

106-ИЙ ВІДДІЛ, ГАРТФОРД, КОНН.

Річні загальні збори 106-го Відділу СУА відбулися 12-го лютого 1985 р.

Склад нової управи: Ванда Баксер — голова, Наталка Рудько — перша заступниця голови, Галина Воскобійник — друга заст. гол., Валентина Чудовська — секретар, Люба Кінах — скарбник.

Референтки: Оксана Губенко — культурно-освітня, Анна Покора — пресова (укр.), Галина Балабан — пресова (англ.), Оксана Оприско — виховна, Ольга Якимів — організаційна, Віра Ціропалович — суспільної опіки, Надя Гафткович, Галина Дуда — зовнішних зв'язків, Лана Бабій, Галина Балабан, Люда Хмелівська, Маруся Швець — господарські.

Контрольна комісія: Стефанія Пришляк — голова, Тереня Глух, Леся Дитюк — члени.

Анна Покора
пресова

ПОЖЕРТВИ

Управа 99-го Відділу СУА у Вотервліт щиро дякує **д-р Александрови Якубовичові** за надзвичайно цікаву й корисну доповідь, виголошену разом з показом прозірок для членок відділу й запрошених громадян на тему "Пістряк грудей і нова метода лічення". Неприятний гонорар в сумі **100.00 дол.** складаємо на Видавничий Фонд СУА, а д-р А. Якубовичові бажаємо багатого успіхів в його праці. **Наталка Кушнір — голова.**

У пам'ять бл.п. інж. **Романа Банаха**, брата заст. голови 28-го Відділу СУА — Олі Муссаковської, складаємо на Суспільну Опіку 28-го Відділу СУА **20.00 дол.** Родині висловлюємо наше глибоке співчуття. **Остап і Ярослава Олесницькі**

З приводу смерті мами Дарії Конох, бл.п. **Ярослави Ніціменко**, членки **45-го Відділу СУА:** д-р М. Балтарович, М. Шехович, В. Патерин і В. Журківська висловлюють щирі співчуття, а замість квітів жертвують **90.00 дол.** на потреби в Бразилії.

У пам'ять бл.п. **Теодора Пискіра**, батька членки 29-го Відділу СУА Ірени Олексюк, складаємо **25.00 дол.** на видання "дитячої

творчості" з нагоди 1000-ліття Хрищення України. **29-ий Відділ СУА — Чикаго**

Замість квітів на свіжі могили: дорогої членки — скарбнички **Ірини Гошовської**, брата О. Дзядзів **Мирона Жарського**, **Софії Мойдонської** сестри М. Макарушки і **Володимира Гермака** брата І. Падох складаємо **40.00 дол.** на видання книжки дитячої творчості з нагоди 1000-ліття Хрищення України. **Управа й членки 64-го Відділу СУА.**

ПОСТІЙНІ ФОНДИ

Д-р Володимир і Марія Віршук склали **500.00 дол.** на Постійний Фонд в імені Оленки Віршук-Савицької.

Зложено **3000.00 дол.** на Постійний Фонд в імені Марії Мірчук і Ганни Дмитерко-Ратич

Д-р Володимир А. і Галина А. Петришин склали **2000.00 дол.** до Постійного Фонду в своїм імені.

Відкрито новий Постійний Фонд в пам'ять Михайла і Йосефіни Павелко, в сумі **2000.00 дол.** Жертводавець не бажає публікувати свого імені.

ДОПИСИ ВІДДІЛІВ

ЛІТЕРАТУРНИЙ ВЕЧІР

(Чикаго) З ініціативи й заходами 22-го Відділу СУА в Чикаго, 1-го червня 1985 р., в залі Українського інституту Модерного Мистецтва, відбувся "Літературний вечір" присвячений сучасній творчості українських жінок. Участь брали: Ганна Черінь, Іванна Савицька, Володимира Демус, Слава Дрималик-Шевчик.

Це мабуть, вперше наша округа мала нагоду зустрітись з чотирма представницями літературної творчості. Кожна з письменниць, це окрема індивідуальна постать, з притаманним тільки собі словотворчим хистом, з зовсім відмінним стилем та формою літературної мови. Тому й не диво, що простора й елегантна зала Українського Інституту Модерного мистецтва наповнилася щерть дуже численно зібраною добірною публікою, яка тепло приймала виступи поодиноких письменниць.

Вечір вела іванна Горчинська, яка з притаманним собі наративним хистом вже від вступного слова зразу з'єднала контакт з публікою і затримала його вміло до кінця, представляючи поодиноких письменниць у коротких змістовних подачах. Головним мотом її привіту (введення і пов'язання окремих виступів опрацювала Іванна Савицька) була важливість і потреба творчого слова, яке приспане поперем людської байдужості й заглушене голосним ритмом буднів, щораз то даліше відходить в забуття і, ніким небажане, вмовкає. Лиш живий відгук і зацікавлення читача-слухача зможе спинити цей процес завмирання слова й дати наснагу письменникам до дальшої праці.

Першу частину вечора почала Ганна Черінь двома уривками із свого віршованого роману "Слова". Модерну поетичну творчість показала Володимира Демус у поетичних мініатюрах із збірок "На людських озерах", "Вічне тепер", та деяких ще недрукованих. Нарис Слави Дрималик-Шевчик "Шкіряний м'яч" прочитала Люся Самбірська. Закінчила першу частину програми Іванна Савицька двома мініатюрами "Історія майже макабрична" та спогадом "До дідуна в гості". Музичну частину спогаду тепло і з експресією виконала піаністка Рута Панчук-Ріпецька.

Під час короткої перерви чисельно зібрані гості вимінювалися думками та живо дискутували на тему щойно почутих творів. Нарисом "Чи помнеш Лемку" присвяченим Лемківщині й читаним лемківським говором почала І. Савицька другу частину вечора. Слідував спогад-нарис Слави Дрималик-Шевчик "Никольо", який з чуттям і в досконалій інтерпретації відтворила Люся Самбірська. Після неї В. Демус подала зразки своїх мініатюр із поданих попередньо збірок. Закінчила програму Г. Черінь гуморескою п. з. "Казка про трьох амбасадорів" із збірки "Хитра Макітра".

Ця виїмкова культурна імпреза пройшла дійсно з великим успіхом, публіка щедро нагороджувала оплесками поодиноких письменниць, а малі китички багряних рож були скромною подякою від управи 22-го Відділу СУА. По офіційній частині вечора присутні ще довго гуторили при каві й солодкім, підготованим і елегантно поданим дбайливими членками відділу. Несподіваним і милобаченим наддатком кулінарної сторінки імпрези був "шляхетний трунок богів" у виді вина, яке дарував д-р Демус з нагоди появи нової збірки поезій його дружини Володимирі.

У доказ подяки-признання письменницям за участь у вечорі 22-ий Відділ СУА склав 100.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя".

Мирослава Шевчик

В НАШОМУ КУТКУ

Субота... Раненько... Авто за авто приїжджає, діти висідають та скоренько ідуть до привітного будинку. У вікнах можна бачити рисунки дітей — квіти, черепахи, шапочки, вітрильнички. А що це таке?

Це ж світличка для українських дітей, що живуть поза містом у дільниці Вестчестер і Рокланд. Уже минуло два й пів року, відколи під протекторатом 119-го Відділу СУА її засновано. Наше передшкілля дуже дбайливо ведене. Христина Соневіцька та Надія Літепло фахово підготовляють програму для малят від 3-5 літ за методою Марії Монтессорі.

Є нагода для дітей навчитись не тільки української мови, але також пісні, віршів та українських звичаїв, а рівночасно гарних людських прикмет — помагати другим. Під час Великого Посту діти зібрали й передали 45.00 дол. на фонд лікування маленького хлопчика родини Шумило.

В минулому році діти мали нагоду навчитись молитви, мали відвідини св. Миколая, відбулись гутірки про 1000-ліття Хрищення України, про Свято Державности, писанки, та ще про інші цікаві речі. До всіх лекцій були відповідні ручні роботи. Діти мали також початки навчання азбуки. За їх невтомну працю та дійсно безмежну терпеливість пані Христі та пані Наді належить подяка й велике признання.

На закінчення шкільного року, діти й батьки зібрались у домі подружжя Рудиків, де відбулось прийняття, виступи й градуція 5-літніх дітей. Ці діти восени будуть навчатись у школі українознавства під проводом Наді Літепло.

Протягом року не тільки діти зжилися, але також і батьки мали нагоду заприятелитись, чекаючи на своїх дітей. Тут обговорювали важливі справи виховання, а також "важливі кулінарні й розвагові".

Батьки, зацікавлені цією світличкою! Просимо звертатись по інформації на телефон: (914) 245-1366 або 337-8458.

Віра Березовська

ОКРУГА НОВОЇ АНГЛІЇ ВІДСВЯТКУВАЛА "ДЕНЬ СОЮЗЯНКИ"

Округа Нової Англії СУА відсвяткувала "День Союзянки" у Нью-Гейвен, Коннектікат 8-го червня 1985 року у залі церкви Св. Михаїла.

Найголовніша точка свята, це концерт, в якому виступали Ансамбль "Сизокрилі" під керівництвом Роми Прийми-Богачевської, співачка Віра Черна, яка виконувала українські народні пісні та оперові арії. Оксана Пишовницька прочитала гумореску. Концерт відкрила Л. Фіцалович, а А. Любинська провадила програмою.

На залі були виставлені експонати, які свідчили про діяльність окремих відділів. У залі були виставлені картини мистикіні Лариси Мартинюк.

За такий успішний "День Союзянки" треба подякувати колишній голові Округи, Лідії Фіцалович, яка багато труду вклала в його організування. Так само висловлюємо подяку союзянкам і українській громаді, які брали участь у цьому святі.

Марія Гуненко

НА ПРЕСОВИЙ ФОНД

Замість квітів на свіжу могилу сл. п. **Галини Бурка** на сироти в Бразилії складають **25.00 дол.** — **д-р Павло й Дарія Пундій**

У дванадцяту річницю смерти моїх дорогих: вуйка о. **Юрія Гнатишака**, кузинів **Соні й Ореста**, та хрищенника **Юрчика**, складаю **10.00 дол.** на допомогу українцям у Бразилії. **Леся Храллива-Щур**

У першу болючу річницю смерти моєї найдорожчої одинокої сестри бл. п. **Стефи Луцик Ковальської**, що відійшла у вічність 18-го липня 1984 р. Замість квітів на могилу в Торонто-Канада, складаю **30.00 дол.** на Пресовий Фонд "Нашого Життя". Хай канадська земля буде її легкою. **Сестра Ольга Лошняк з родинною в Чикаго**

Замість квітів на могилу св. п. проф. **Богдана Чеховича** батька Дани Чехович — членки Контрольної Комісії Головної Управи СУА і Оксани Лопатинської — працівника канцелярії СУА на Пресовий Фонд "Нашого Життя" складають **120.00 дол.** **Члени Екзекутиви СУА:** І. Рожанковська, М. Томоруг, М. Данилюк, Л. Гладка, М. Савчак, О. Мельничук, О. Кіршак, І. Ратич, І. Куровицька, О. Лісківська.

У пам'ять бл. п. проф. **Богдана Чеховича** батька Дани Чехович і Оксани Лопатинської складаємо **10.00 дол.** на Пресовий Фонд "Нашого Життя", а родині наші щирі співчуття. — **Люба й Павло Михалевич**

Замість квітів на могилу бл. п. **Богдана Чеховича**, батька Оксани Лопатинської і Дани Чехович складаємо **10.00 дол.** на Пресовий Фонд "Нашого Життя", а родині висловлюємо щире співчуття. **Стефан і Стефанія Савчук**

Замість квітів на могилу бл. п. **Богдана Чеховича**, батька Оксани Лопатинської і Дани Чехович складаємо **10.00 дол.** на Пресовий Фонд "Нашого Життя", а родині висловлюємо щире співчуття. **Ліда й Ярослав Черник**

Дуже щиро дякую за відзначення мене за професійні досягнення на ХХ Конвенції СУА у травні 1984 року й також за одержану нагороду-плоскорізьбу Наталі Кобринської — емблему 100-ліття Українського Жіночого Руху. Це відзначення і нагорода є для мене не тільки пам'яткою, але й стимулом у дальшій праці. З тої нагоди прошу ласкаво прийняти на Пресовий Фонд "Нашого Життя" **50.00 дол.** — **Уляна Климишин**

Під час моїх 3-ох недуг зазнала я багато виявів щирого серця і уваги від оргн. і осіб. Тому почуваюся до милого обов'язку зложити подяку о. парохіві М. Кучм'якові, 28-му Відділові СУА в Ньюарку-Ірвінґтоні, Окружній Управі СУА в Нью Джерзі, Марійській Дружині Пань при церкві св. Івана Хрестителя в Ньюарку, родині, приятелям і знайомим за св. Літургії і молитви в наміренні мого видужання, за всі прислуги, за відвідини мене в лікарні й вдома, за численні листи й телефони з побажанням швидкого повороту до здоров'я. Окрема подяка докторам: Р. Кравчукові, Я. Дубикові й Б. Ворохові за дбайливу лікарську опіку в часі моїх недуг.

Хай Всевишній всім Вам винагородить! З цієї нагоди складаю **25.00 дол.** на Пресовий Фонд "Нашого Життя" — **Ольга Муссаковська**

ПОЖЕРТВИ НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ

по 500.00 дол. — Микола Савчин, Юлія і Оріся Охримович, Анна й Павло Крамар, Уляна Гринь з родинною, Белл Комюнікейшенс в доповненню пожертви Ірини Охримович, 75-ий Відділ СУА

300.00 дол. — І. Б. М. в доповненню пожертви Л. М. Зобнів

по 250.00 дол. — Кредитівка "Самопоміч" — Дітройт; Окружна Управа Північного Нью-Йорку СУА, І-ий Відділ СУА

по 200.00 дол. — 93-ій Відділ СУА, 106-ий Відділ СУА

по 100.00 дол. — о. З. Злочовський, о. Лев і Анна Любинські, Галина Логуш-Кастл, Анастасія Смеречинська, Юрій і Ірина Дейчаківські, 22-ий Відділ СУА, 56-ий Відділ СУА

80.00 дол. — Володимир і Роза Шендюк

по 50.00 дол. — О. Гелемей, Анна Радович, Стефан Боднарчук, Орест і Оксана Кузьма, д-р Михайло Лотодяк, Андрій і Віра Рудик, Українські Абсолютенти Дітройту і Вінзору, Вестінггаус в доповненню пожертви п. Шепелавого, Боінг Компанія в доповненню пожертви Івана Плюта, 32-ий Відділ СУА

по 40.00 дол. — Марія Фецишин, Роман Рак

по 30.00 дол. — Стефан Підляк, Ростислав і Фрейда Петрів, Василь Рудко, Андрій і Катерина Бук

по 25.00 дол. Надія і Стефан Гробельські, Файзер Компанія в доповненню пожертви Володимира Короля, Люба Кивелюк, Борис Захарчук, Дада Сонецька, Лідія Бук, д-р Лідія Стівбун, Антонія Возна, Марія Мороз-Сосяк, Марія Савчак, Неля Федеркевич, Михайло Гарасимів, Володимир Задорецький, Віра Задорецька

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ

Замість квітів на свіжу могилу дорогого приятеля св. п. **Ореста Авдикевича** на Фонд Будови Українського Музею в Нью-Йорку складаємо **100.00 дол.** **Іюж. Орест і Марія Гладкі**

Заміють квітів в пам'ять св. п. **Стефана Андрушка** складають **50.00 дол.** на Український Музей. **Володимир і Оксана Прохоренко**

Замість квітів на могилу бл. п. **Стефана Андрушка** складаю **25.00 дол.** на Український Музей. **Віра Шуль**

Леджер, Анастасія Саґата, Ексон Корпорація в доповненню пожертви А. Лемп, Богдан і Ірина Копитко, д-р Стефан і Олена Войтович, Віра Кліш, Нестор Когут, Марія Константин, Надія Юрчинська, д-р Марта Богачевська-Хомяк, Богдан і Оксана Богославець, Богдан і Марія Мізак

по 20.00 дол. — Параска Олексюк, Стефанія Гуменюк, Євген Василина, Дмитро й Люїза Кулька, Марія Нестерук, Михайло Кукіль, Володимир Шендюк, Марія і Сильвестер Демкович, Школа св. Володимира, Люба Онуферко, Наталія Карпюк, Анастасія Іваницька, Тамара Гутник-Нарі, Григор Мельник, Павлина Дереш

по 15.00 дол. — Лев Шанковський, Олена Харамбура, Марія Карп-листа, Н. Н., Надія Разумів, д-р Віталій Богданів, Олена Качала

по 10.00 дол. — Наталка Пеленська, У. Антоненко, Анна й Осип Вомпель, Ольга й Олександр Левицькі, Клементина Банах, Василь Сердюк, Микола Прегор, Іван Когут, Катерина Яновська, д-р Марія Дицьо, Анастасія Цвях, д-р Богдан Гарбовський, Марія Кузьма, Гліб Гаюк, Марія Горбачук, Анна Федик, о. Юрій Дубицький, Стефанія Пурій, Евдокія Лімонченко, Ольга Боба, Стефанія Чорнодольська, Софія Барусевич, Марія Юсефович, Іван Кефор, Юрій Кравець

9.00 дол. — Євген і Ірина Кухта

по 5.00 дол. — Фред Гайда, Леонід Царик, Марія Хромовська, Теодор Кіцько, Олександр Михалюк, Аліс Кокожжа, І. Чуміловський, Андрій Фединський, Таїсса Слюсаренко, Ярослава Герман, Богдан Козак, Орест і Марія Гладкі, Анна Шапіро, д-р Остап і Марта Тарнавські

2.00 дол. — Осип Гарасимяк

У пам'ять Покійної **Василини Бабій** склали на Український Музей: **по 10.00 дол.** — Слава Зелез, Дарія Тишовницька, Ірина Шмігель, Марія Лецишин, Ольга Ганушевська, Ірина Гафткович, Анастасія Смеречинська, Михайлина Пилипець, Анна Єйна; **по 5.00 дол.** — Анна Капітан, Катерина Щур, Марія Костів, Тамара Гривнак, Мирослава Приймак, Пелагія Кулик, Ірина Руссак, Олена Тицька, Марія Залітач, Анна Чорнобиль, Ірена Михайлюк, Марія Крамарчук; **3.00 дол.** — Галина Павлічко. Разом **153.00 дол.**

СПИСОК ПОЖЕРТВ НА ПРЕСОВИЙ ФОНД
від 1-го січня до 30-го червня 1985 р.

По 100.00 доларів:

22-ий Відділ — Chicago
28-ий Відділ — Newark
93-ий Відділ — Hartford

85.00 дол.:

26-ий Відділ — Detroit

По 50.00 дол.:

49-ий Відділ — Buffalo
Книгарня "Калина" — Winnipeg

По 25.00 дол.:

Ольга Гаецька — Bronx
Надія Мандрусак — Livingston
Іван Морльоне — Miami

По 20.00 дол.:

Анна Алиськевич — Glen Head
Іванна Гентош — Philadelphia
Ірена Залуцька — Bronx
Пелагія Кучкуда — Brick Town
М. Овчинник — Highland Park
О. і Я. Олесницькі — Irvington
Оксана Мостович — Lexington
Володимир Сушків — New York

По 15.00 дол.:

Стефанія Барановська — Kerhonkson
о. Іван Кіт — Belgium
Анна Рак — Long Island City
Олександра Терлецька — Newark

По 10.00 дол.:

23-ий Відділ — Detroit
48-ий Відділ — Philadelphia
Ольга Амброзьяк — Minneapolis
Юліяна Бробельська — Kenora
Марія Булавка — Baltimore
Катерина Бук — Hunter
Марія Ганусей — Philadelphia
Катерина Глинянська — Wilmington
Ольга Гной — Jamaica
Ярослава Гудзяк — Syracuse
Анастасія Забродська — Lansing
Ольга Залпітна — Chicago
Ірена Іванчишин — Bronx
Розалія Кіналь — Warren
Катерина Коленяк — Washington
Катерина Кобаса — Hamtramck
Оксана Коропецька — Baltimore
Фаліна Кульчицька — Hamtramck
Лідія Кучерська — Brooklyn
Анна Ляхович — New York
Олена Небожук — Edmonton
Марія Левицька — Chicago
Олена Мовчан — Macedonia
Анна Мацюк — Dundas
Лідія Мартинець — Hunter
Ірена Моцюк — Bronxville
Стефанія Обущак — Philadelphia
Ольга Плаксієв — Westlake Village
Теодозія Пришляк — Hillside

Володимира Садівник — Rutherford
Олена Сацюк — San German
Люба Терлак — Fairfax
Лариса Янів-Фонтана — Bethesda

8.00 дол.:

61-ий Відділ — Whippany

По 5.00 дол.:

Ліна Басюк — Forest Park
Мирослав Белей — New Haven
Ляриса Берестянська — Chicago
Надія Бігун — Maplewood
Александра Бистрицька — Lakewood
Олена Блавацька (1984) — Baltimore
Ольга Боба — Fort Lee
Евгенія Боднарчук — New Haven
Леонтія Боднарчук — Clarendon Hills
Льюїса Бойчук — Trenton
Марія Борковська — Yonkers
Володимира Брикович — Philadelphia
Марія Булавка (1984) — Baltimore
Анна Вацлавська — Forest Hills
Марія Війтик — Phoenixville
Анна Вітрак — Amherstburg
Міра Ганкевич — Chicago
О. Гафткович — Hartford
Ірена Грушкевич — Southfield
Анна Гембарська — Winnipeg
Лідія Геча — Plainfield
Ольга Денисенко — Kerhonkson
Ніна Деркач — Polos Hills
Надія Дзидзан — Chicago
Марія Діденко — Trenton
Ельза Дмитрів — Parma
Іванна Дурбак — Troy
Анна Дячук — Binghamton
Марія Іваськів — Huntsville
Лідія Зубаль — Toronto

По 5.00 дол.:

Христина Зарицька — Fords
Лідія Зазуля — Toronto
Надія Зінкевич — Ellicott City
Надія Зелехівська — Trenton
Лідія Зубаль — Toronto
Марія Іваськів — Huntsville
Павлина Камінська — Wilmette
Зеновія Камінська — Detroit
Надія Карачевська — Yonkers
Марта Караман — Landsdale
Ольга Карван — Philadelphia
Ірена Качанівська — Philadelphia
Дарія Коструб'як (1984, 1985) — Baltimore
Неоніла Кліш — Philadelphia
М. Крижанівська — Rochester
Ярослава Крижановська — Kerhonkson
Неоніла Кузич — Chicago
Олена Куца — Lakewood
Ольга Курилас — Silver Spring
Софія Куца — Toronto
Катерина Лепак — Miles

Лідія Лемішка — Baltimore
Ольга Лехнюк — Chicago
Ніна Лімонченко — San Mateo
Стефанія Лукомська — Kerhonkson
Ольга Мартинюк — Chicago
Галина Микита — Clifton
Евгенія Миллан — Rumson
Богдана Михайлів — Bethlehem
Анастасія Михайлович — Chicago
Люба Мригоцька — Yardville
Олена Морозевич — Buffalo
Ірена Мрозівська — Clifton
Марія Мулькевич — Baltimore
Людмила Нагнибіда — Irvington
Рома Опалевич — Toronto
Емілія Онискевич — Irvington
Марта Онуферко-ДеБлю — Stockton
Ольга Оршуляк — Kerhonkson
Ольга Падик — Toronto
Ярослава Панчук — Chicago
Анна Попішук (1984) — Baltimore
Марія Посмітх — Seattle
Стефанія Прушляк — Warren
Оксана Рак — Long Island
Анна Романів — St. Thomas
Анна Сахно — Westlake
Іванна Сива — Carnegie
Христина Свищук — St. Louis
Барвара Сенко — Grimsby
Ніна Сеньків — Aropka
Ірена Серб — Wilmington
Ірена Соболь — Keeseville
Корнелія Соболь — Hartford
Марія Смішкевич — Kerhonkson
Марія Стайнберґ — North Port
Анна Столярська — Omaha
Анна Стасів — Bronx
Віра Томків — Allegheny
Галина Траверза-Синенька — Berrington
Ольга Турчин — Chicago
Люба Федорко — Redford
Марія Франко — Cleveland
Стефанія Фур — Parma
І. Хуміловська — Schenectady
С. Цегельська — St. Petersburg
Людмила Чай — Baltimore
Ядвига Черевко — St. Petersburg
Галина Янчишин — Chicago
Марія Ярмолюк — Russellville

По 3.00 дол.:

Марія Вусович — Glen Ellyn
Ірена Гнатів — Yonkers
Анна Кравчук — Cleveland
Іванна Медвідь — Garfield
Анастасія Мерещак — Napanoch
Оля Мовчан-Іваницька — Warren
Марія Холєвчук — Rochester

2.50 дол.:

Лідія Яців — Kerhonkson

По 2.00 дол.:

Павлина Горішна — Lyndhurst
Ірена Доманчук — St. Leonard
Юлія Демченко — Bayonne
Лідія Захарків — Rochester

Тамара Олесюк — Huntington Park
Неоніля Пелех — Philadelphia
Ірена Процик — Hot Springs
Ірена Хомік — Flushing
Іванна Хмилевська — Baltimore

Емілія Шавала — Baltimore

1.00 дол.:

Марія Береза — New York

Жертводавці на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя", які склали свої пожертви у формі подяк, побажань, привітів чи "замість квітів" є проголошені кожного місяця.

Щиро дякуємо
Іванна Ратич
фінансова секретарка

ДЛЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЖУРНАЛУ "НАШЕ ЖИТТЯ"

XVII-та Конвенція США рiшила збiльшити Запасний Фонд до 75,000.00 доларiв.

ДО 30-го ЧЕРВНЯ 1985 р. ЗЛОЖИЛИ:

Окружні управи й відділи США 49,625.61 дол.
Окремі особи 14,029.39 дол.
63,655.00 дол.

ВІД 1-го СІЧНЯ ДО 30-го ЧЕРВНЯ 1985 Р. НАСПИЛИ ТАКІ ПОЖЕРТВИ НА ЗАПАСНИЙ ФОНД ЖУРНАЛУ "НАШЕ ЖИТТЯ":

99-ий Відділ США — Watervliet	500.00 дол
24-ий Відділ США — Elizabeth	300.00 дол.
22-ий Відділ США — Chicago	100.00 дол.
28-ий Відділ США — Newark	100.00 дол.
78-ий Відділ США — Washington	100.00 дол.
46-ий Відділ США — Rochester	50.00 дол.
48-ий Відділ США — Philadelphia	10.00 дол.
Ольга Гаєцька — Bronx	20.00 дол.
Ольга Пашковська — Chicago	10.00 дол.
Люба Терпак — Fairfax	10.00 дол.
Ляріса Янів-Фонтана — Bethesda	10.00 дол.
Олена Березюк — Minneapolis	5.00 дол.
Людмила Нагнибіда — Irvington	5.00 дол.
Тамара Олесюк — Huntington Park	3.00 дол.
Оля Мовчан-Іваницька — Warren	2.00 дол.
"Замість квітів", привіти, подяки	265.00 дол.
	1,490.00 дол.

Щиро дякуємо
Іванна Ратич
фінансова секретарка

Посмертні згадки

11-го травня 1985 р. померла заслужена й люблена членка 22-го Відділу СУА в Чикаго, бл. п. **Оксана Добрянська**. Хоча останніми роками, з огляду на свій похилий вік, не могла так активно працювати як колись, то все ж таки її живий дух світив прикладом гідним наслідування.

Покійна походила із священничого роду о. Гедимина й Клементини з Авдиківських Ласинецьких. Народжена на Поділлі, виростала у Космачі. Перші шкільні роки провела в Чернівцях на Буковині, вчительський семінар закінчила в Перемишлі. Коли настав час Визвольних Змагань, Оксана з чоловіком, адвокатом Софроном Добрянським брала в них активну участь, перебуваючи тоді на східних землях України. Повернулася до Снятина щойно після упадку української Держави. Там вона учительувала, а її чоловік провадив адвокатську

канцелярію. Одним із світлих моментів цього часу було її знайомство й приятельство з письменником Марком Черемшиною.

У 1925 р. родина виїхала до Кракова, де Покійна активно включилася в українську громаду, стала головою Союзу Українок і заклала Рідну Школу. В 1944 р. Оксана, вже тоді вдова, переїхала з дітьми до Мюнхену. Крім щоденних турбот за прожиток родини, студії дітей (дочки Люби й сина Левка) продовжувала громадську активність в Об'єднанні Українських Жінок. З приїздом до Америки зразу поселилася в Амстердамі, стейт Нью-Йорк, де зорганізувала відділ СУА, опісля переїхала до Чикаго й зразу включилася в працю 22-го Відділу.

Покійна завжди відзначалася прямолінійністю, почуттям обов'язку. Принципові вимоги перше ставила до себе, а свої обов'язки виконувала докладно й

сумлінно. Усе її життя було кероване засадою добра й справедливості. Цікавилася усіми проявами нашого громадського й культурного життя. Не піддавалася старості, а старалася ще бути помічною для других.

На протязі останніх декількох років оця дев'яностимілітня мужня жінка мусіла піддатися невблаганному поступові часу. Тоді нею піклувалася родина: дочка Люба Семків з чоловіком д-р Зеноном та трьома внуками; син Лев з дружиною Аретою і внуком.

Знаючи її велике відчуття краси природи й останне перед відходом задушевне бажання побачити, як у Льембардії розквітають бузки... — родина вірила, що "коли Всевишній покликав її світлу душу до себе, вона напевно увійшла в квітучі бузком ясні терени правдивого щастя у вічності".

Мирослав Шевчик

17-го червня 1985 р. громада й членки 28-го Відділу СУА в Ньюарку/Ірвінґтон відправили на вічний спочинок свою довголітню членку св. п. **Ірену Небелюк**. Як членка відділу Покійна переважно входила до його проводу. Вона займала такі посади: господарська й імпрезова референтка, заступниця голови й бібліотекарка.

Під час панахиди Таїса Богданська сказала слово про Покійну й згадала, що св. п. Ірена була учителькою гри на фортепіяні в Українськiм Музичнiм Інституті в Нью-Гейвен, Конн. Покійна мала лагідну вдачу,

любила товариство й була дуже працююча. Відділ цинив її як членку й тому тяжко було прощатися з Нею.

Ольга Муссаковська

Ділимося сумною вісткою, що 10-го лютого 1985 р. упокоїлася на 80-му році життя бл. п. **Анна Швигар**. Належала довгі роки до 23-го Відділу СУА й була жертвенною союзянкою. Анна народжена Заліщик, походила із села Хартонівка, Тернопільська область.

Вшановуючи пам'ять Покійної, вислано 200.00 дол. на Фонд ім. О. Лотоцької.

Разом з головою відділу Любою Петрик союзянки прощали Анну. "Спи дорога союзянко... Нехай Тобі буде земля легкою!"

1-го березня 1985 р. відійшла у Вічність довголітня членка 23-го Відділу СУА бл. п. **Розалія Байба**, а також відійшла 19-го квітня 1985 р. **Стефанія Свірська**. Належали довгі роки до нашого відділу. Вічна їм пам'ять!

Управа 23-го Відділу СУА

Від Редакції

Редакція не приймає матеріалів не підписаних авторами та застерігає за собою право скорочувати статті та правити мову.

Статті, підписані авторами, висловлюють їх власні погляди, а не погляди редакції. Редакція не буде містити невірних образливих для когонебудь висловів. Рукописів не звертаємо. Анонімів не читаємо.

Редакція приймає у вівторок, середу, четвер і п'ятницю від 10 — 1 від 3 — 6. В інших годинах за домовленням: тел: (212) 674-5508. Адміністрація (212) 533-4646.

Адреса: 108 SECOND Ave., New York, N. Y. 10003

ПОДЯКИ

Щиро дякуємо відділам СУА за продаж льотерейних квитків на Будівельний Фонд Українського Музею. 119-ий Відділ розпродав на **150.00 дол.** а 71-ий Відділ на **120.00 дол.**

Замість квитів на могилу бл.п. **Ірени Небелюк**, членки 28-го Відділу СУА склали **300.00 дол.**, як пожертву на Пресовий Фонд "Нашого Життя". Склали по **25.00 дол.:** Надія Мандрусак; по **15.00 дол.:** Ірена Качмарська, Ольга Муссаковська, Люба Еднака, Ярослава Хромовська; по **10.00 дол.:** Ольга Гнатик, Марія Семанишин, Марія Гординська, Іванна Лисинецька, Таїса Богданська, Софія Ш. Мартюк, Лідія Гладка, Ольга Цар, Юстина Луків, Софія Андрушків, Емілія Цяпка, Наталія Загайкевич, Галя Клим, Анна Дубас, Надя Бігун, Юлія Богош, Валя М. Калин, Слава Олесницька, Зеновія Воробець і Софія Стецура; по **5.00 дол.:** Володимира Нагорняк, Неоніла Беднарська, Марія Дурбак.

ПОПРАВКИ

У "Нашому Житті" за березень-квітень (ч.3-4) 1985 р.:

На ст. 40 неправильно подано місцевість, має бути:

На стипендійну Акцію СУА вплатили 200.00 дол.: ...О. і М. Площанські з КАЛІ-ФОРНІЇ.

"OUR LIFE" Magazine (USPS 414-660) is published monthly — except July & August combined — by Ukrainian Women's League of America, Inc. at 108 Second Ave., N. Y. 10003

Subscription in the United States of America \$15.00, half year \$8.00, single copy \$1.50.

COUNTRIES OTHER THAN U. S. (with the exception of South America) may send the subscription in their currency, which will equal the amount of 15.00 American dollars.

ПЕРЕДПЛАТА В США: річна... 15.00 дол. піврічна 8.00 дол. Поодиноке число 1.50 дол.

КРАЇНИ ПОЗА МЕЖАМИ США (за винятком Південної Америки) можуть вплачувати у своїх валютах, в сумі яка дорівнює вартості 15.00 американських доларів.

Printed in U. S. A. by Computoprint Corporation, 335 Clifton Ave., Clifton, N. J., 07011

©Copyright 1983 Ukrainian Women's League of America, Inc.

"Second-Class Postage Paid at New York, N.Y and at additional mailing offices" (USPS 414-660)

108 Second Ave. New York, N.Y. 10003

ADDRESS CORRECTION REQUESTED

ISSN 0740-0225

INTERNATIONAL STANDARD SERIAL NUMBERING

Сокальський взір з рукава жіночої сорочки, село Угринів. Початок ХХ століття. Зі збірки Ірини Кашубинської. Український Музей в Нью-Йорку. Вишивати чорними нитками. Рисувала Ольга Трачук.

Pattern for the sleeve of a woman's blouse from the village of Uhryniv in the Sokal' region. From the beginning of the 20th cent. From the collection of Irina Kashubynska. The Ukrainian Museum in New York. Embroider using black thread. Pattern copied by Olga Tratchuk.